

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា

Extraordinary Chambers in the Courts of Cambodia
Chambres extraordinaires au sein des tribunaux cambodgiens

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

Kingdom of Cambodia
Nation Religion King

Royaume du Cambodge
Nation Religion Roi

សង្ខ/No : ០ 263/2/6

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ
Pre-Trial Chamber
Chambre Préliminaire

**តារាងបញ្ជីសវនាការ និងតារាងបញ្ជីអង្គការសហប្រជាជាតិ និងអនុលោមតាមច្បាប់ស្តីពី
ការបង្កើតវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ដើម្បីកាត់សេចក្តីឧក្រិដ្ឋកម្ម
ដែលបានប្រព្រឹត្តឡើងក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ**

សំណុំរឿងលេខ: ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក/កសលស(អបជ័៤១)
ចំពោះមុខ: ចៅក្រម រូនាក់ គឹមសាន ប្រធាន
ចៅក្រម Rowan DOWNING
ចៅក្រម និយ ថុល
ចៅក្រម Catherine MARCHI-UHEL
ចៅក្រម ហុក តុនី
កាលបរិច្ឆេទ: ថ្ងៃទី២៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១០

ឯកសារដើម
ORIGINAL DOCUMENT/DOCUMENT ORIGINAL
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ទទួល (Date of receipt/date de reception):
25 / 06 / 2010
ម៉ោង (Time/Heure) : 11:30
មន្ត្រីទទួលបន្ទុកសំណុំរឿង /Case File Officer/L'agent chargé
du dossier: Ratanak

សាធារណៈ

**សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង ធីរិទ្ធ ប្រឆាំងនឹងដីការបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត
សម្រេចបដិសេធសំណើសុំឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរណាមួយ (D263/1)**

សហព្រះរាជអាជ្ញា
លោកស្រី ជា លាង
លោក Andrew CAYLEY

ជនត្រូវចោទ
លោក អៀង ធីរិទ្ធ
សហមេធាវីការពារក្តីជនត្រូវចោទ
លោក ផាត់ ពៅស៊ាង
កញ្ញា Dianna ELLIS QC

ឯកសារបានថតចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម
CERTIFIED COPY/COPIE CERTIFIÉE CONFORME
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ថតចម្លង (Certified Date/Date de certification):
25 / 06 / 2010
មន្ត្រីទទួលបន្ទុកសំណុំរឿង /Case File Officer/L'agent chargé
du dossier: Ratanak

សហមេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

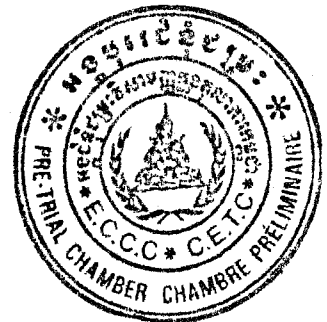
សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត

លោក នី ច័ន្ទឌី
 លោក Mahdev MOHAN
 កញ្ញា Lima NGUYEN
 លោក គឹម ម៉េងឃី
 លោកស្រី ម៉ុច សុវណ្ណារី
 លោកស្រី Elizabeth-Joelle
 RABESANRATANA
 លោកស្រី Annie DELAHAIE
 លោក Philippe CANONNE
 លោកស្រី Martine JACQUIN
 លោកស្រី Fabienne TRUSSES-
 NAPROUS
 លោកស្រី Françoise GAUTRY
 លោកស្រី Isabelle DURAND
 លោកស្រី Christine MARTINEAU
 លោកស្រី Laure DESFORGES
 លោក Ferdinand DJAMMEN-
 NZEPA

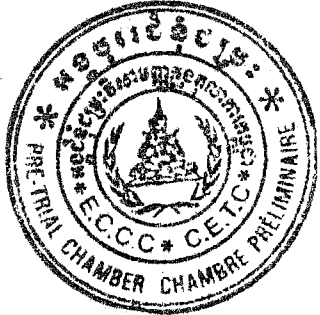
លោក ឡោ ជុនធី
 លោកស្រី ស៊ីន សុវន
 លោក សំ សុគង់
 លោក ហុង គឹមស្នួន
 លោក គង់ ពិសី
 លោក គង់ ហេង
 លោកស្រី Silke STUDZINSKY
 លោក Olivier BAHOUGNE
 លោកស្រី Marie GUIRAUD
 លោក Partirck BAUDOIN
 លោកស្រី ជេត វណ្ណសី
 លោក ពេជ អង្គ
 លោក Julien RIVET
 លោក Pascal AUBOIN
 លោក យុង ផានិត

លោក យូ ប៊ុនឡេង
 លោក Marcel LEMONDE

ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលគ្មានអ្នកតំណាង

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ នៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា (“អវតក”) បានទទួល (“បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់សហមេធាវីការពារក្តី ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព និងសំណើសុំផ្អាកដំណើរការនីតិវិធីដោយសារមូលហេតុរំលោភនីតិវិធី ដែលបានប្តឹងដោយ អៀង ធីរិទ្ធ^១ “បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្តីពីសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព” និង “បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្តីពីការរំលោភនីតិវិធី” ដែលត្រូវបានរួមបញ្ចូលគ្នាជា “បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍រួម” ដែលបានដាក់ដោយសហមេធាវីការពារក្តីរបស់ជនត្រូវចោទឈ្មោះ អៀង ធីរិទ្ធ (“ជនត្រូវចោទ” ឬ “ដើមបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍”) កាលពីថ្ងៃទី២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១០ កន្លងមកនេះ ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត “សចស” បដិសេធសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព និងសំណើសុំផ្អាកដំណើរការនីតិវិធីដោយសារមូលហេតុរំលោភនីតិវិធី ដែលត្រូវបានប្តឹងដោយ អៀង ធីរិទ្ធ^២)។ (“ដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពដែលរងការជំទាស់” និង “ដីកាសម្រេចអំពីការរំលោភនីតិវិធីដែលរងការជំទាស់” ត្រូវបានសម្រេចរួមគ្នាជា (“ដីកាសម្រេចរួមដែលរងការជំទាស់”) ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៩ និងបានជូនដំណឹងនៅថ្ងៃទី៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០១០។

^១ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់មេធាវីការពារក្តីប្រឆាំងនឹង “ដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ និងសំណើសុំផ្អាកកិច្ចស៊ើបសួរ ដោយមូលហេតុរំលោភនីតិវិធី ដែលធ្វើឡើងដោយ អៀង ធីរិទ្ធ (D263/1) នៅថ្ងៃទី៣១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៩ ចុះថ្ងៃទី២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ ឯកសារ D263/2/1 (“បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្តីពីសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព”) និងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់មេធាវីការពារក្តីប្រឆាំងនឹង “ដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំមោឃភាព និងសំណើសុំផ្អាកកិច្ចស៊ើបសួរដោយមូលហេតុរំលោភនីតិវិធី ដែលធ្វើឡើងដោយជនត្រូវចោទ អៀង ធីរិទ្ធ (D264/1) នៅថ្ងៃទី៣១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៩ ចុះថ្ងៃទី២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០, ឯកសារ D264/2/1 (“បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្តីពីការរំលោភនីតិវិធី”) (ដែលត្រូវបានរួមបញ្ចូលគ្នាជា “បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍រួម”) ។

^២ ដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ និងសំណើសុំផ្អាកកិច្ចស៊ើបសួរ ដោយមូលហេតុរំលោភនីតិវិធី ឡើយដោយ អៀង ធីរិទ្ធ នៅថ្ងៃទី៣១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៩ និងដាក់ជូននៅថ្ងៃទី៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០១០ ឯកសារ D263/1 (“ដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរដែលរងការជំទាស់”) និង “ដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំមោឃភាព និងសំណើសុំផ្អាកកិច្ចស៊ើបសួរដោយមូលហេតុរំលោភនីតិវិធី ដែលធ្វើឡើងដោយជនត្រូវចោទ អៀង ធីរិទ្ធនៅថ្ងៃទី៣១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៩ ឯកសារ D264/1 (“ដីកាសម្រេចអំពីការរំលោភនីតិវិធីដែលរងការជំទាស់”) (ដែលត្រូវបានសម្រេចរួមគ្នាជា “ដីកាសម្រេចរួមដែលរងការជំទាស់”)។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង ធីរិទ្ធ ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបដិសេធសំណើសុំរបស់មេធាវីការពារក្តី (D263/1)

I. ការពិចារណាជាមុន

១. អង្គបុរេជំនុំជម្រះសង្កេតឃើញថា ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានចេញដីកាសម្រេចរួមគ្នាតែមួយ និងបានដាក់ឯកសារដូចគ្នានេះ ទាំងនៅក្នុងដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពដែលរងការជំទាស់ និង ដីកាសម្រេចអំពីការរំលោភនីតិវិធីដែលរងការជំទាស់ ដែលនាំឱ្យដីកាសម្រេចរួមគ្នាដែលរងការជំទាស់ ត្រូវបានយកមកប្រើប្រាស់រួមគ្នានៅក្នុងសំណើសុំជាបន្តបន្ទាប់នៅចំពោះមុខអង្គបុរេជំនុំជម្រះ។ ដោយសារទាំងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្តីពីសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពទាំងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្តីពីការរំលោភនីតិវិធី បានសំអាងទៅលើមូលហេតុស្រដៀងគ្នានៃការប្តឹងឧទ្ធរណ៍ នោះផលវិបាកនៃការអនុវត្តមានលក្ខណៈខុសគ្នា ដោយសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកំពុងត្រូវបានដកចេញពីសំណុំរឿង ដែលខុសពីសំណើសុំផ្អាកដំណើរការនីតិវិធីជាអចិន្ត្រៃយ៍ គឺជាសំណូមពរទាក់ទងនឹងការរកឃើញថាមានការរំលោភនីតិវិធី។ អាស្រ័យហេតុនេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះនឹងសម្រេចទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍រួមនេះ នៅក្នុងសាលដីកាដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ដើម្បីជៀសវាងកុំឱ្យមានការច្របូលច្របល់។ សាលដីកានេះនឹងគ្របដណ្តប់តែទៅលើសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ចំពោះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្តីពីសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពតែមួយប៉ុណ្ណោះ។

II. ប្រតិទិននីតិវិធី និងសេចក្តីសង្ខេបនៃសំណើសុំនានា

២. នៅថ្ងៃទី៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៩ សហមេធាវីរបស់ដើមបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បានដាក់សំណើសុំពី៖ (i) “សំណើសុំទៅសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឱ្យស្នើសុំអង្គបុរេជំនុំជម្រះធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ” (“សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ”^៧) និង (ii) “សំណើរបស់មេធាវីការពារក្តីសុំឱ្យផ្អាកដំណើរការនីតិវិធី ដោយសារមូលហេតុរំលោភនីតិវិធី” (“សំណើសុំស្តីពីការរំលោភនីតិវិធី”^៨)។ សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ បានស្នើការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត(កសចស)

^៧ សំណើសុំទៅសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ស្នើសុំឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ ចុះថ្ងៃទី៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៩ ឯកសារលេខ D263 (“សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ”)។

^៨ សំណើសុំរបស់មេធាវីការពារក្តីសុំឱ្យផ្អាកដំណើរការនីតិវិធី ដោយសារមូលហេតុរំលោភនីតិវិធី ចុះថ្ងៃទី៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៩ ឯកសារលេខ D264 (“សំណើសុំស្តីពីការរំលោភនីតិវិធី”)។

“សុំឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរទាំងអស់ ដោយសារមូលហេតុនៃការរំលោភ
បទប្បញ្ញត្តិនីតិវិធីមួយចំនួន”^៥ ថា “បានរំលោភសិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទក្នុងការទទួលបានការជំនុំ
ជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌ និងអនាគតិ^៦” ដូចត្រូវបានធានាដោយមាត្រា១៤ នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិ
ស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ (ICCPR^៧) និងត្រូវបានដាក់បញ្ចូលក្នុងវិធាន ២១ នៃវិធាន
ផ្ទៃក្នុង។

៣. សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ជនត្រូវចោទបានចោទប្រកាន់ថាដោយ៖ (i) ការមិនមានអនាគតិ^៨ (ii)
ការរំលោភនៃអាណត្តិលើភាពដាច់ដោយឡែកពីគ្នា រវាងអាជ្ញាធរដែលទទួលបន្ទុកធ្វើការចោទ
ប្រកាន់ និងអាជ្ញាធរដែលទទួលបន្ទុកធ្វើការវិនិច្ឆ័យទោស និងការមិនមានឯករាជ្យភាព^៩ (iii) ការ
លាក់បំបាំងព័ត៌មានដោយ“ភាគីអន្តរជាតិ” មិនឱ្យ“ភាគីជាតិ”នៃ អវតក ដឹង^{១០} និង(iv) ការរំលោភ
លើភាពសម្ងាត់ ដោយសារក្រុមថតខ្សែភាពយន្តឯកសារមួយក្រុមត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យថតការស្តាប់
ចម្លើយសាក្សីម្នាក់^{១១}។

៤. នៅថ្ងៃទី៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០១០ សចស បានចេញដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព
ដែលរងការជំទាស់ បានប្រកាសថា “មិនមានអ្វីត្រូវយកមកធ្វើយុត្តិកម្ម” ដើម្បីស្នើសុំឱ្យអង្គបុរេ
ជំនុំជម្រះធ្វើមោឃភាពដំណើរការនីតិវិធីនោះទេ ដោយសារថា “មិនមានកំហុសនីតិវិធី មិនមាន
ការរំលោភសិទ្ធិណាមួយរបស់មេធាវីការពារក្តីដូចមានចែងក្នុង [ICCPR] ឬវិធាន ២១ នៃវិធានផ្ទៃ
ក្នុងនោះទេ”^{១២}។ ដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពដែលរងការជំទាស់បានបដិសេធ

^៥ សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ១។

^៦ សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ៣ និង កថាខណ្ឌ៥២ ។

^៧ កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ, សេចក្តីសម្រេចរបស់មហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិលេខ
2200A [XXI] ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៦៦ មាត្រា១៤។

^៨ សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ១២ ដល់ កថាខណ្ឌ២២ ។

^៩ សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ២៣ ដល់ កថាខណ្ឌ៣០ ។

^{១០} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ៣១ ដល់ កថាខណ្ឌ៣៩ ។

^{១១} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ៤០ ដល់ កថាខណ្ឌ៥១ ។

^{១២} ដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពដែលរងការជំទាស់ កថាខណ្ឌ៤២ ។

មូលហេតុទាំងបួនដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព ដោយសារមូលហេតុថា៖

(១) ការចោទប្រកាន់ពីភាពលំអៀង មិនអាចរួចផុតពីបន្ទុកនៃការស្វែងរកភស្តុតាងនោះទេ^{១៣} ។

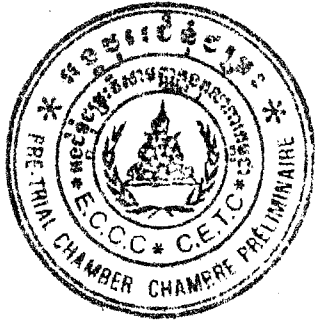
(២) សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានពិចារណាថា ទោះជាតាមមធ្យោបាយណាក៏ដោយ សេចក្តីផ្តើមការណ៍ច្របូកច្របល់របស់លោក Bastin មិនអាចមានទម្ងន់ទៅលើការចោទប្រកាន់ដែលថា បុគ្គលិកមួយរូបនៅក្នុងការិយាល័យសហព្រះរាជអាជ្ញា (កសត) បានផ្តល់ឯកសារមួយច្បាប់ទៅឱ្យភាគីអន្តរជាតិនៃ កសចស នោះទេ ដោយសារការលើកឡើងពីទឹកនៃជាក់លាក់មួយចំនួនដែលមិនមានបញ្ជាក់នៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ ឬ ដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរបន្ថែម គឺមិនមានខ្លឹមសារអ្វីឡើយ^{១៤} ។

(៣) “ក្នុងការអនុវត្តជាក់ស្តែងនៅ កសចស រាល់ការងារដែលបានធ្វើជាឯកតោភាគីដោយភាគីជាតិ ឬភាគីអន្តរជាតិ ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាការងារត្រៀមរៀបចំតែប៉ុណ្ណោះ ហើយ [...] រាល់កិច្ចស៊ើបសួរទាំងអស់ត្រូវបានបំពេញរួមគ្នា”^{១៥} និង

(៤) “ផ្នែកមួយនៃកិច្ចសន្យាដែលបានចុះហត្ថលេខាជាមួយការិយាល័យរដ្ឋបាលនៃ អវតក ក្រុមអ្នកថតខ្សែភាពយន្តឯកសារមួយក្រុម ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យផលិតខ្សែភាពយន្តមួយដែលមានគោលដៅអប់រំ និងប្រវត្តិសាស្ត្រ”^{១៦} ដែល “បានទទួលការយល់ព្រមពីសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទាំងពីររូប” ហើយនិង “ចាក់ផ្សាយ ឬផ្សព្វផ្សាយបាន បន្ទាប់ពីការជំនុំជម្រះក្តីទាំងអស់ត្រូវបានបញ្ចប់រួចរាល់ហើយតែប៉ុណ្ណោះ [...]”^{១៧} ។

៥. សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ជនត្រូវចោទបានដាក់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ខ្លួន នៅថ្ងៃទី២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០។ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្តីពីសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព លើកឡើងពីមូលហេតុមួយចំនួននៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព ដែលរងការជំទាស់ចោទប្រកាន់ថា៖ (i) សចស បានអនុវត្តបទដ្ឋាននៃការបង្ហាញភស្តុតាងមិនបានត្រឹមត្រូវ នៅក្នុងការ

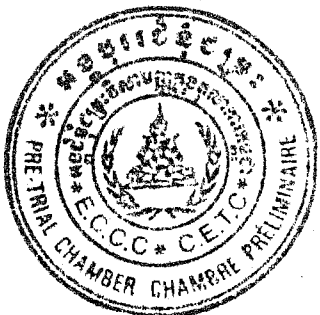
^{១៣} ដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព ដែលរងការជំទាស់ កថាខណ្ឌ១៣ ដល់ ១៤ ។
^{១៤} ដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព ដែលរងការជំទាស់ កថាខណ្ឌ២៦ ។
^{១៥} ដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព ដែលរងការជំទាស់ កថាខណ្ឌ២១ ។
^{១៦} ដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព ដែលរងការជំទាស់ កថាខណ្ឌ២៣។
^{១៧} ដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព ដែលរងការជំទាស់ កថាខណ្ឌ២៤។

វាយតម្លៃទូទៅរបស់ខ្លួនអំពីសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព ដោយការពិនិត្យទៅលើអង្គសេចក្តីនៃ
 សំណើសុំនេះ ជាជាងការអនុវត្ត *បទដ្ឋាននៃភស្តុតាងបឋម* (*prima facie test*)^{១៨} ទៅវិញ (ii)
 សចស ក៏បានអនុវត្តបទដ្ឋាននៃការបង្ហាញភស្តុតាងមិនបានត្រឹមត្រូវ នៅក្នុងការវាយតម្លៃទៅលើ
 ភស្តុតាងដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព^{១៩} (iii) សចស ខកខានមិនបាន
 ដោះស្រាយបញ្ហាមួយចំនួនដែលបានលើកឡើងដោយមេធាវីការពារក្តី នៅក្នុងសំណើសុំឱ្យធ្វើ
 មោឃភាព^{២០} (iv) សចស បានបកស្រាយ និងអនុវត្តវិធាន ៥៦(២)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងខុស^{២១} (v)
 សចស ខកខានមិនបានដោះស្រាយទន្ទឹមករណ៍ជាក់លាក់អំពីការថតខ្សែភាពយន្តឯកសារដោយលួច
 លាក់ខុសច្បាប់ ដែលមេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើង “ដែលកាន់តែបង្ហាញឱ្យឃើញថែមទៀតនូវ
 ការបកស្រាយវិធាន ៥៦(២)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងមិនបានត្រឹមត្រូវ^{២២} (vi) សចស មិនបានបដិសេធ
 អំពីការទទួលយកឯកសារពីអ្នកស៊ើបអង្កេតមួយរូបនៅក្នុង កសព នោះទេ^{២៣} និង (vii) ផ្នែកមួយ
 នៃដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព “ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយលោកចៅក្រម
 Lemonde តែម្នាក់ឯង ដោយមិនមានការសហការពីលោកចៅក្រម យូ ប៊ុនឡេង នោះទេ” ដែល
 នេះគឺ “ជាការរំលោភកាតព្វកិច្ចរបស់ កសចស ដែលត្រូវបំពេញកិច្ចមុត្តា^{២៤}។ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍
 ស្តីពីសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព ស្នើសុំឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះ ច្រានចោលដីកាសម្រេចបដិសេធ
 សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពដែលរងការជំទាស់ និងស្នើសុំឱ្យពិចារណាទទួលយកសំណើសុំឱ្យធ្វើ
 មោឃភាពនេះ។

៦. នៅថ្ងៃទី១៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានដាក់ចម្លើយតបរបស់ខ្លួន “ចម្លើយតប

^{១៨} បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្តីពីសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព កថាខណ្ឌ២៤ ដល់ ៣៣។
^{១៩} បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្តីពីសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព កថាខណ្ឌ៣៤ ដល់ ៤២។
^{២០} បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្តីពីសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព កថាខណ្ឌ៤៣ ដល់ ៥៤។
^{២១} បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្តីពីសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព កថាខណ្ឌ៥៥ ដល់ ៦៤។
^{២២} បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្តីពីសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព កថាខណ្ឌ៦៩។សូមមើលពីកថាខណ្ឌ៦៥ ដល់ ៧០ ផងដែរ។
^{២៣} បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្តីពីសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព កថាខណ្ឌ៧១ ដល់ ៧៦ ។
^{២៤} បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្តីពីសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព កថាខណ្ឌ៧៧។ សូមមើលពីកថាខណ្ឌ៧៨ ដល់ ៨២ ផងដែរ។

របស់សហព្រះរាជអាជ្ញា”^{២៥} ទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់មេធាវីការពារក្តីស្តីពីសំណើសុំឱ្យធ្វើ
មោឃភាព និងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្តីពីការរំលោភនីតិវិធី។ សហព្រះរាជអាជ្ញាស្នើសុំឱ្យអង្គបុរេជំនុំ
ជម្រះច្រានចោលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ទាំងពីរ និងតម្កល់ទុកដីកាសម្រេចរបស់ សចស ដែលរងការ
ជំទាស់នេះ ដោយហេតុថា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ទាំងពីរ និងសំណើសុំទាំងនេះ៖

- (i) ផ្តល់ភស្តុតាងដែលមិនអាចឱ្យជឿបាន មិនចង្អុលបង្ហាញនូវអ្វីដែលខ្លួនចង់បញ្ជាក់អះអាង និង/ឬ
មិនបង្ហាញឱ្យឃើញពីការរំលោភសិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទនោះទេ (ii) ខកខានមិនបានបំពេញនូវបន្ទុក
ដ៏ខ្ពស់បំផុតអំពីការរំលោភទ្រឹស្តីនៃដំណើរការនីតិវិធី និងបទដ្ឋានសម្រាប់ការធ្វើមោឃភាពកិច្ច
ស៊ើបសួរទាំងអស់ ដែលជាដំណោះស្រាយតាមផ្លូវតុលាការដ៏តឹងរឹងបំផុត ដែលត្រូវបានបំរុងទុក
សម្រាប់កាលៈទេសៈដ៏ធ្ងន់ធ្ងរបំផុតនោះ (iii) លើកឡើងអំពីយោបល់ផ្សេងៗដែលមិនមានមូលដ្ឋាន
ច្បាស់លាស់ទាក់ទងនឹងកង្វះកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងសហចៅក្រមជាតិ និងអន្តរជាតិ ដែលជាបញ្ហា
មិនពាក់ព័ន្ធ មិនសមហេតុផល ឬក៏គ្រាន់បើជាងដែរ ប្រសិនបើគេបានលើកឡើងពីយន្តការ
ដោះស្រាយវិវាទដែលត្រូវបានដោះស្រាយកាន់តែសមស្រប ដែល សចស អាចរកបាននៅក្រោមវិធាន
៧២ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងនោះ (iv) ខកខានមិនបានបញ្ជាក់អះអាងថា នៅក្នុងការចេញដីកាសម្រេចរបស់
ខ្លួន សចស ពិតជាបានអនុវត្តច្បាប់គ្រប់គ្រងខុសមែននោះ”^{២៦} ។

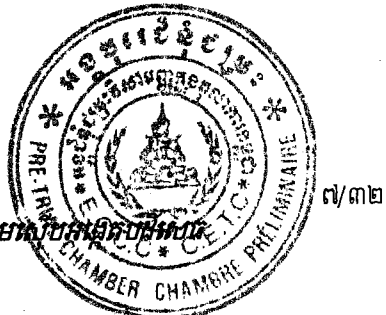
សហព្រះរាជអាជ្ញាកត់សម្គាល់ឃើញថា វិធាន៤៨ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងចែងថា ការធ្វើមោឃភាព “កិច្ច
ស៊ើបសួរ ឬកិច្ចរបស់អង្គជំនុំជម្រះ អាចត្រូវបានចាត់ទុកជាមោឃៈ តែចំពោះករណីមិនគោរពវិធាន
បញ្ញត្តិដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់ភាគីតែប៉ុណ្ណោះ”^{២៧}។ សហព្រះរាជអាជ្ញាកត់សម្គាល់
ឃើញផងដែរថា វិសាលភាពនៃការធ្វើមោឃភាពគឺមិនក្នុងរង្វង់ធានាសិទ្ធិរបស់ចៅក្រម ដូចមាន

^{២៥} ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់មេធាវីការពារក្តីប្រឆាំងនឹង “ដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើ
សុំមោឃភាព និងសំណើសុំផ្អាកកិច្ចស៊ើបសួរដោយមូលហេតុរំលោភនីតិវិធីធ្វើឡើងដោយ អៀង ធីរិទ្ធ” (D263/1 និង D264/1)
នៅថ្ងៃទី៣១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៩ ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០ ឯកសារ D263/2/2 (“ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា”)។
សូមមើលជាពិសេសត្រង់កថាខណ្ឌទី៤, ដែលក្នុងនោះសហព្រះរាជអាជ្ញាពន្យល់ថាការឆ្លើយតបរបស់ខ្លួនគឺមានបំណងផ្តល់ការ
អនុវត្តទាំងចំពោះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំមោឃភាពនិងសំណើសុំផ្អាកកិច្ចស៊ើបសួរដោយមូល
ហេតុរំលោភនីតិវិធី។

^{២៦} ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ៣។

^{២៧} ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ១១។

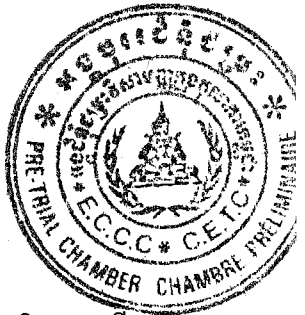
សាលដីកាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង ធីរិទ្ធ ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបសួរកម្ពុជា
សំណើសុំរបស់មេធាវីការពារក្តី (D263/1)

ចែងអំពីមោឃភាពមានកម្រិត ក្នុងវិធាន៧៦(៥) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង^{២៨} ។ ហេតុដូច្នោះ “មានតែក្នុងកាលៈ
ទេសៈវិសេសតែប៉ុណ្ណោះ ដែលកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ឬកិច្ចស៊ើបសួរទាំងមូលអាចត្រូវបានចាត់ទុក
ជាមោឃៈចំពោះកំហុសនីតិវិធី ដោយសារកំហុសនោះអាចធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់កិច្ចស៊ើបសួរគ្រប់
ផ្នែកទាំងអស់^{២៩} ។

៧. នៅថ្ងៃទី១៥ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១០ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានចេញ “សេចក្តីសម្រេចអំពីការកំណត់លើ
បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដោយផ្អែកលើសេចក្តីសន្និដ្ឋានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងសេចក្តីណែនាំឱ្យធ្វើការ
ឆ្លើយតប”^{៣០} ដោយបដិសេធសំណើរបស់សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ជនត្រូវចោទសុំឱ្យមានសវនា
ការជាសាធារណៈ និងណែនាំឱ្យសហមេធាវីការពារក្តីឱ្យឆ្លើយតបទៅនឹងចម្លើយតបរបស់សហ
ព្រះរាជអាជ្ញា នៅក្នុងពេលវេលាកំណត់ដែលមានចែងបញ្ជាក់ក្នុងមាត្រា៨.៤ នៃសេចក្តីណែនាំ
អនុវត្តស្តីពីការដាក់ឯកសារ^{៣១} ។

៨. នៅថ្ងៃទី១៩ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១០ សហមេធាវីការពារក្តីបានដាក់ “ការឆ្លើយតបរបស់ខ្លួនទៅនឹង
ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ឆ្លើយតបទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់មេធាវីការពារក្តី
ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចអំពីមោឃភាព និងការរំលោភនីតិវិធី” (ហៅថា “ការឆ្លើយតប”)^{៣២} ។ ការ
ឆ្លើយតបរបស់មេធាវីការពារក្តីអះអាងថា៖ (i) រាល់កិច្ចស៊ើបសួរទាំងអស់ត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ
ដោយសារកំហុសនីតិវិធីនេះបានធ្វើឱ្យប្រឡាក់ប្រឡូកដល់ការស៊ើបអង្កេតទាំងមូល^{៣៣} ហើយ
“ច្បាប់យុត្តិសាស្ត្រប្រទេសបារាំងដែលបានយកមកធ្វើជាសំអាងនៅក្នុងចម្លើយតបរបស់ កសត គឺ

^{២៨} ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ១៣។

^{២៩} ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ១៤។

^{៣០} សេចក្តីសម្រេចអំពីការកំណត់លើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដោយផ្អែកលើសេចក្តីសន្និដ្ឋានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងសេចក្តី
សន្និដ្ឋានណែនាំឱ្យធ្វើការឆ្លើយតប ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១០ ឯកសារ D263/2/3 ។

^{៣១} សេចក្តីណែនាំអនុវត្តស្តីអំពីការដាក់ឯកសារនៅ អ.វ.ត.ក, អ.វ.ត.ក/០១/វិសោធនកម្មលើកទី៤ មាត្រា៨៤។

^{៣២} ចម្លើយតបរបស់មេធាវីការពារក្តីទៅនឹងសេចក្តីសន្និដ្ឋានតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាប្រឆាំងនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់មេធាវី
ការពារក្តីលើដីកាសម្រេចអំពីការរំលោភនីតិវិធី និងដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ ចុះថ្ងៃទី១៩
ខែមីនា ឆ្នាំ២០១០ ឯកសារ D263/2/4 (ចម្លើយតបរបស់មេធាវីការពារក្តី)។

^{៣៣} ចម្លើយតបរបស់មេធាវីការពារក្តី កថាខណ្ឌ៥។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង ធីរិទ្ធ ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបដិសេធ
សំណើសុំរបស់មេធាវីការពារក្តី (D263/1)

មិនគ្រប់គ្រាន់នោះទេ”^{៣៤} ចំណែកវិធានផ្ទៃក្នុងក៏មិនបានចែងតម្រូវឱ្យមាន “កាលៈទេសៈពិសេសនោះដែរ” ប៉ុន្តែ “ការខ្វះអនាគតិភាព [...] អាចនឹងនាំឱ្យកើតមាននូវកាលៈទេសៈពិសេស”^{៣៥} ហើយសហព្រះរាជអាជ្ញាបានយល់ច្រឡំចំពោះ “ដំណោះស្រាយដែលបានស្នើសុំនៅក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ទាំងពីររបស់មេធាវីការពារក្តី”^{៣៦} (ii) សចស មិនបានផ្តល់ហេតុផលឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់នៅក្នុងដីកាសម្រេចដែលរងការជំទាស់ ជាហេតុនាំឱ្យរំលោភសិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌^{៣៧} (iii) សហព្រះរាជអាជ្ញាមិនបានបដិសេធថា ឯកសារមួយច្បាប់ត្រូវបានដោះដូរគ្នារវាង កសព និង កសចស^{៣៨} នោះទេ និង (iv) សចស មិនបាន “ត្រួតពិនិត្យឱ្យបានហ្មត់ចត់”ទៅលើក្រុមថតភាពយន្តឯកសារនោះឡើយ^{៣៩} ។

៩. នៅថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១០ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានប្រកាសថា សេចក្តីសម្រេចនៅបទបញ្ញត្តិក្រោយរបស់ខ្លួននៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដោយចង្អុលបង្ហាញថា “សាលដីកាដែលមានសំអាងហេតុលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះ នឹងចេញប្រកាសនៅក្នុងពេលសមស្រប៖

ហេតុដូច្នេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះសម្រេចជាឯកច័ន្ទ៖

ទទួលយកបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លើការសុំមោឃភាព។

តម្កល់មូលដ្ឋានទីមួយនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លើការសុំមោឃភាព និងច្រានចោលដីកាសម្រេចលើការសុំមោឃភាពដែលត្រូវបានជំទាស់ ដោយសម្រេចថា បញ្ហានេះនឹងយកមកធ្វើការសម្រេចដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានទាំងឡាយ ដូចបានកំណត់នៅក្នុងសំណើសុំមោឃភាព។

- ៣៤ ចម្លើយតបរបស់មេធាវីការពារក្តី កថាខណ្ឌ១៦។ សូមមើលផងដែរ កថាខណ្ឌ៧-៩។
- ៣៥ ចម្លើយតបរបស់មេធាវីការពារក្តី កថាខណ្ឌ១០-១១។
- ៣៦ ចម្លើយតបរបស់មេធាវីការពារក្តី កថាខណ្ឌ១២។
- ៣៧ ចម្លើយតបរបស់មេធាវីការពារក្តី កថាខណ្ឌ១៣-១៥។
- ៣៨ ចម្លើយតបរបស់មេធាវីការពារក្តី កថាខណ្ឌ១៦-១៧។
- ៣៩ ចម្លើយតបរបស់មេធាវីការពារក្តី កថាខណ្ឌ១៨-២០។

៩/៣២

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង ធីរិទ្ធ ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបដិសេធសំណើសុំរបស់មេធាវីការពារក្តី (D263/1)

បដិសេធចោលសំណើសុំមោឃភាពទុកជាតតបានការ”^{៤០} ។

សំណងហេតុនៃសេចក្តីសម្រេច

III. ភាពអាចទទួលយកបាននៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍

- ១០. ដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំមោឃភាពដែលរងការជំទាស់នេះ ត្រូវបានជូនដំណឹងនៅថ្ងៃទី៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០១០។ ការជូនដំណឹងអំពីការប្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវបានដាក់នៅថ្ងៃទី១៤ ខែមករា ឆ្នាំ ២០១០^{៤១} ហើយសារណាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ត្រូវបានដាក់នៅថ្ងៃទី២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០។ បណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍នេះត្រូវបានចាប់ផ្តើមដាក់ទាន់ពេលវេលា។
- ១១. បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះត្រូវបានដាក់ដោយអនុលោមតាមវិធាន៧៦(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដែលមានចែង ពីសិទ្ធិប្តឹងឧទ្ធរណ៍ បន្ទាប់ពីសំណើសុំឱ្យអង្គបុរេជំនុំជម្រះអនុវត្តការធ្វើមោឃភាពត្រូវបានបដិសេធ រួចមក។ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្នើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព ត្រូវបានយកមកពិចារណានៅក្នុងវិធាន ៧៦(៣)(ឆ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង និងអាចទទួលយកបាន។

IV. កំហុសអង្គច្បាប់ ដែលបានចោទប្រកាន់ថាធ្វើឡើងដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត នៅពេលពិនិត្យមើលការអនុវត្តដែលស្ថិតនៅក្រោមវិធាន៧៦(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង

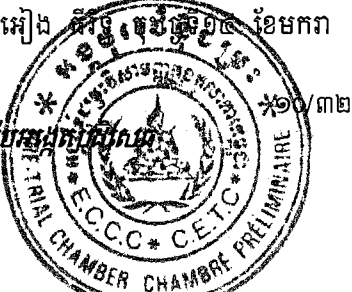
(មូលហេតុទី ១)

- ១២. មូលហេតុទីមួយនៅក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្តីពីការស្នើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព គឺយោងទៅលើការអះអាង ថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានអនុវត្តបទដ្ឋាននៃការបង្ហាញភស្តុតាងមិនបានត្រឹមត្រូវ នៅពេល

^{៤០} សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង ធីរិទ្ធ ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតដែលបដិសេធសំណើសុំឱ្យ អង្គបុរេជំនុំជម្រះធ្វើមោឃភាពលើគ្រប់កិច្ចស៊ើបសួរទាំងអស់ (D263/1) ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១០ លេខ៖ D263/2/5 ។

^{៤១} សៀវភៅចុះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់មេធាវីការពារក្តីលោកស្រី អៀង ធីរិទ្ធ ចំពោះដីកាបដិសេធសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព កិច្ចស៊ើបសួរ និងសំណើសុំព្យួរកិច្ចស៊ើបសួរ ដោយមូលហេតុរំលោភនីតិវិធីធ្វើឡើងដោយ អៀង ធីរិទ្ធ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០១០ ឯកសារ D263/2។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង ធីរិទ្ធ ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត លើសំណើសុំរបស់មេធាវីការពារក្តី (D263/1)

ពិចារណាទៅលើការអនុវត្ត ដោយអនុលោមតាមវិធាន៧៦(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ អនុវិធាននេះចែង ថា៖

ក្នុងអំឡុងពេលនៃកិច្ចស៊ើបសួរ នៅពេលដែលភាគីទាំងឡាយយល់ឃើញថា មានផ្នែកណាមួយនៃ ដំណើរការនីតិវិធីត្រូវបានចាត់ទុកជាមោឃៈ នោះភាគីអាចដាក់ពាក្យសុំដោយបញ្ជាក់ពីមូលហេតុ ទៅសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតដើម្បីស្នើសុំឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ក្តឹងទៅអង្គបុរេជំនុំជម្រះស្នើ សុំឱ្យធ្វើមោឃភាព។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវចេញដីកាដែលអាចជាការទទួលយក ឬបដិសេធ សំណើសុំភ្លាមៗ តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន និងក្នុងគ្រប់ករណីទាំងអស់ ត្រូវធ្វើឡើងមុនពេលចេញដីកា ដំណោះស្រាយ។ ដីកាបែបនេះ គឺជាកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដោយអនុលោមតាមវិធានផ្ទៃក្នុងនេះ^{៤២}

វិធាន៤៨ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង គឺជាការណែនាំអំពីបញ្ហាដែលត្រូវបានចាត់ទុកជាមោឃៈ តែចំពោះករណី មិនគោរពវិធានប្បញ្ញត្តិតែប៉ុណ្ណោះ។ វិធាន៤៨ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងចែងថា៖

កិច្ចស៊ើបសួរ ឬកិច្ចរបស់អង្គជំនុំជម្រះអាចត្រូវបានចាត់ទុកជាមោឃៈ តែចំពោះករណីមិនគោរព វិធានប្បញ្ញត្តិ ដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់ភាគីដែលដាក់ពាក្យសុំតែប៉ុណ្ណោះ^{៤៣}។

១៣. នៅក្នុងដីកាសម្រេច សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានចង្អុលបង្ហាញខ្លួនឯង ទាក់ទងទៅនឹងការអនុវត្ត នៅចំពោះមុខខ្លួន នៅក្នុងលក្ខណៈដូចខាងក្រោមនេះ៖

៨. [...] សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតនឹងធ្វើការឆ្លើយតបរួមគ្នា ចំពោះទង្វើករណីទាំងអស់ដែលបាន លើកឡើងដោយមេធាវីការពារក្តី ទាំងនៅក្នុងសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព ទាំងនៅក្នុងសំណើសុំ ឱ្យផ្អាកនីតិវិធី រួមទាំងអំណះអំណាងរួមគ្នា ឬដាច់ដោយឡែកពីគ្នា អាស្រ័យទៅលើខ្លឹមសារនៃ ទង្វើករណីដែលបានលើកឡើង។ ដូច្នោះ រាល់អំណះអំណាងដែលមិនបានបញ្ជាក់ថា ជាអំណះ អំណាងផ្ទាល់ខ្លួនរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតណាម្នាក់ទេ នោះវាគឺជាអំណះអំណាងដែលត្រូវ បានសម្រេចរួមគ្នាដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទាំងពីររូប។

[...]

៩. លើកលែងតែមានការចែងយ៉ាងច្បាស់អំពីករណីធ្វើមោឃភាព ដោយសារខុសនឹងទម្រង់វិការៈ នីតិវិធី នោះទើបកំហុសនីតិវិធីអាចបណ្តាលឱ្យមានមោឃភាពកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីមួយ ឬច្រើន

^{៤២} វិធាន៧៦(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង វិសោធនកម្មលើកទី៥។

^{៤៣} វិធាន៤៨ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង វិសោធនកម្មលើកទី៥។

បាន ប្រសិនបើមានការអះអាងពីការរំលោភសិទ្ធិរបស់មេធាវីការពារក្តី ដូចមានចែងនៅក្នុង កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ។ សិទ្ធិទាំងនេះក៏ត្រូវបានចែងនៅក្នុង វិធាន២១ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងផងដែរ។

១០. យោងតាមវិធាន៤៨ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង [...] អាស្រ័យហេតុនេះ នៅពេលពិចារណាអំពើសំណើសុំធ្វើ មោឃភាព នោះសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវ៖

- ពិនិត្យមើលថាតើមានកំហុសនីតិវិធី និង
- ប្រសិនបើមានកំហុសនីតិវិធី ពិនិត្យមើលថាតើកំហុសនេះរាប៉ះពាល់ ឬមិនប៉ះពាល់ដល់ សិទ្ធិរបស់ភាគីដែលដាក់ពាក្យសុំដែរឬយ៉ាងណានោះ។

១១. ចំណុចទាំងនេះគឺជាគោលការណ៍ ដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតនឹងពិចារណាទៅលើអង្គ សេចក្តីនៃការទាមទាររបស់មេធាវីការពារក្តីនៅក្នុងករណីនេះ^{៤៤} ។

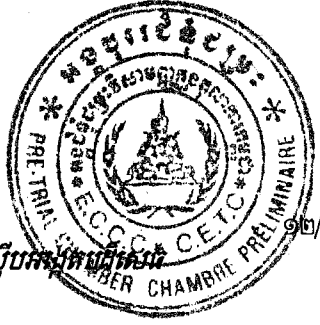
១៤. នៅត្រង់កថាខណ្ឌ២៦ និង ២៧ នៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្តីពីសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព ដើមបណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍លើកឡើងថា៖

២៦. កសចស បានអនុវត្តបទដ្ឋាននៃការបង្ហាញភស្តុតាងមិនត្រឹមត្រូវ។ បទដ្ឋានដែលតម្រូវនៅ កសចស នៅ ដំណាក់កាលនេះ មិនដូចគ្នានឹងអ្វីដែលបានរៀបរាប់ខាងលើនោះទេ ប៉ុន្តែ ការវាយតម្លៃនៅក្នុងកម្រិតនេះ គួរត្រូវបានកម្រិតចំពោះ *បទដ្ឋាននៃភស្តុតាងបឋម* (*prima facie test*) ថាតើអង្គបុរេជំនុំជម្រះត្រូវ ដោះស្រាយលើសំណើសុំមោឃភាពដែរឬក៏ទេនោះ មានន័យថាតើមូលហេតុដែលភាគីដាក់សំណើសុំបាន លើកឡើងនោះ ផ្តល់ភស្តុតាងបានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធានាឱ្យមានការជឿជាក់ថា មានមូលហេតុសម្រាប់ធ្វើ មោឃភាព ដូចដែលភាគីដាក់សំណើសុំ បានលើកឡើងដែរឬយ៉ាងណានោះ។

២៧. *បទដ្ឋាននៃភស្តុតាងបឋម* (*prima facie test*) ឬ “មូលហេតុដើម្បីឱ្យជឿជាក់” ត្រូវបានអនុវត្តចំពោះ ករណីនេះសម្រាប់ការបញ្ជាក់អះអាងលើការចោទប្រកាន់ នៅតុលាការចំពោះកិច្ចនានា (*ad hoc tribunals*)។ នៅក្នុងការពន្យល់អំពី *បទដ្ឋាននៃភស្តុតាងបឋម* នៅដំណាក់កាលនៃការបញ្ជាក់អះអាងទៅ លើការចោទប្រកាន់ ចៅក្រម Sidhwa នៃតុលាការ ICTY បានសន្និដ្ឋាននៅក្នុងរឿងក្តី *Rajic* ថា៖

“ដូច្នេះ ភស្តុតាងមិនចាំបាច់ឱ្យមានលក្ខណៈប្រាកដប្រជា ឬពេញលេញហួសហេតុនោះទេ ប៉ុន្តែ វា ត្រូវតែគ្រប់គ្រាន់ ឬសមហេតុផល ដើម្បីធានាឱ្យជឿជាក់បានថា ជនសង្ស័យបានប្រព្រឹត្តបទល្មើស មែននោះ។ ដូច្នេះ ពាក្យថា “ភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់” មិនមានន័យថា “ភស្តុតាងពេញលក្ខណៈ” ឬ

^{៤៤} ដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពដែលរងការជំទាស់ កថាខណ្ឌ៨-១១។

“ភស្តុតាងហួសពីវិមតិសង្ស័យនោះទេ”^{៤៥} ។

១៥. នៅក្នុងចម្លើយតប សហព្រះរាជអាជ្ញាបានលើកឡើងថា៖

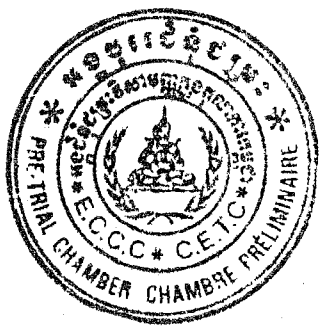
២០. “នៅពេលដែលវិធាន ៧៦(២) និងវិធាន៧៦(៤)នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ចែងថា មោឃភាពលើពាក្យសុំ ត្រូវតែមានបញ្ជាក់មូលហេតុ និងលើកឡើងនូវទង្វើករណីនានាដើម្បីឱ្យ អបជ៍ អាចទទួលយក ឬបដិសេធពាក្យសុំ នោះបទដ្ឋាននៃការបង្ហាញភស្តុតាងដែល សចស អនុវត្ត នៅពេលសម្រេច ទទួលយក ឬបដិសេធមិនស្មើសុំឱ្យ អបជ៍ ធ្វើមោឃភាពលើពាក្យសុំ មិនមានចែងក្នុងវិធាន ទាំងនេះទេ។ មេធាវីការពារក្តីខកខានមិនបានរៀបរាប់អំពីមូលដ្ឋានច្បាប់ដើម្បីគាំទ្រដល់សេចក្តី អះអាងរបស់ខ្លួនដែលថា ពាក្យសុំមោឃភាពគប្បីត្រូវបានវិនិច្ឆ័យដោយបទដ្ឋាននៃការ បង្ហាញភស្តុតាង ដូចគ្នានឹងដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះនៅតុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិចំពោះ កិច្ច (មិនអចិន្ត្រៃយ៍) ដូច្នោះដែរ។ ដូច្នោះ កសត មិនជឿជាក់ថា បទដ្ឋាននៃភស្តុតាងបឋម (prima facie test) ដូចដែលមេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើង ពិតជាអាចអនុវត្តបានយ៉ាង ច្បាស់លាស់នោះទេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ កសត ពិតជាយល់ស្របជាមួយនឹងមេធាវី ការពារក្តីថា នៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ សចស គប្បីអនុវត្តបទដ្ឋាននៃការបង្ហាញភស្តុតាងដែល ទាប ជាពិសេសនៅពេលដែលអនាគតភាពរបស់ សចស ម្នាក់ក្នុងចំណោម សចស ទាំងអស់ ត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងពាក្យសុំមោឃភាពនោះ^{៤៦} ។

១៦. វិធាន៧៦(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងកំណត់ឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតពិចារណាទៅលើ “សំណើសុំ” “ដើម្បីប្តឹងទៅអង្គបុរេជំនុំជម្រះ” ស្នើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព។ អនុវិធាននេះមិនបានកំណត់ឱ្យសហចៅ ក្រមស៊ើបអង្កេតពិចារណាទៅលើអង្គសេចក្តីនៃសំណើសុំ ដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតពិតជា បានបំពេញកិច្ចនេះ និងបានលើកឡើងថា វាជាចេតនារបស់ខ្លួននៅពេលនិយាយយោងទៅលើការ ពិចារណាពី “អង្គសេចក្តីនៃការទាមទាររបស់មេធាវីការពារក្តីនៅក្នុងករណីនេះ”^{៤៧} ។ មិនមែនសហ ចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទេដែលត្រូវពិចារណាទៅលើអង្គសេចក្តីនៃពាក្យសុំមោឃភាព តែនេះជាតួនាទី របស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះដែលមានចែងយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងវិធាន ៧៣(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ វិធាន៧៣ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងដែលមានការជាប់ពាក់ព័ន្ធចែងថា៖

^{៤៥} បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្តីពីសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព កថាខណ្ឌ២៦-២៧ (ដើងទំព័រត្រូវបានលុប)។

^{៤៦} ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា កថាខណ្ឌ២០។

^{៤៧} ដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពដែលរងការជំទាស់ កថាខណ្ឌ១១។

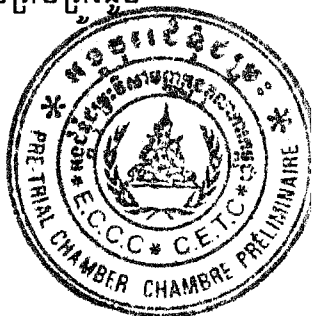
[...] អង្គបុរេជំនុំជម្រះមានអំណាចដាច់មុខទៅលើ៖

ក) បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែលធ្វើឡើងប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេច និងកិច្ចស៊ើបសួររបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដូចមានចែងនៅក្នុងវិធាន៧៤។

ខ) ពាក្យសុំមោឃភាពនៃកិច្ចស៊ើបសួរណាមួយ ដូចមានចែងនៅក្នុងវិធាន៧៦ និង [...] ^{៤៨}។

១៧. គួរកត់សម្គាល់ថា កំហុសនីតិវិធីដែលត្រូវបានស្នើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព គឺជាផលវិបាកនៃកិច្ចស៊ើបសួរដែលដឹកនាំដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត។ មានការចោទប្រកាន់ថា ប្រតិភូរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត អាចជាអ្នកស៊ើបអង្កេត ឬអ្នកផ្សេងទៀត បានប្រព្រឹត្តកំហុសនីតិវិធី ឬថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតខ្លួនឯងបានប្រព្រឹត្តខុសដោយផ្ទាល់ តាមរូបភាពណាមួយ ទាក់ទងនឹងនឹងអ្វីដែលជាកម្មវត្ថុនៃការដាក់ពាក្យសុំមោឃភាព។ ក្នុងករណីនេះ ក៏មានការចោទប្រកាន់ដែលត្រូវបានធ្វើឡើងប្រឆាំងនឹងចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមួយរូប ក្នុងចំណោមសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទាំងពីររូបដែលថាបានប្រព្រឹត្តខុស និងបានរំលោភសិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទ។

១៨. បទដ្ឋាននៃការបញ្ជាក់ស្តីពីការស៊ើបអង្កេត ដែលត្រូវអនុវត្តដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត នៅពេលសម្រេចថាតើត្រូវស្នើសុំ ឬមិនស្នើសុំទៅអង្គបុរេជំនុំជម្រះឱ្យធ្វើមោឃភាព តាមពាក្យសុំមោឃភាពនោះ មិនមានចែងច្បាស់លាស់នៅក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុងទេ។ ប៉ុន្តែ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានបញ្ជាក់អំពីបទដ្ឋានដែលត្រូវអនុវត្តដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត នៅក្នុងសាលដីការបស់ខ្លួនលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក នួន ជា ប្រឆាំងចំពោះដីកាបដិសេធពាក្យសុំមោឃភាព “សាលដីការលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក នួន ជា” ^{៤៩} មានន័យថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតគួរពិចារណាថាតើពាក្យសុំមានហេតុផលដែលថាមាន៖ (i) កំហុសនីតិវិធី និង (ii) “កំហុសបែបនេះវារំលោភសិទ្ធិរបស់ភាគីដែលដាក់ពាក្យសុំដែរឬក៏ទេនោះ” ^{៥០}។ តាមពិតទៅ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានអនុវត្តបទដ្ឋានត្រឹមត្រូវដូច

^{៤៨} វិធាន៧៣ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង វិសោធនកម្មលើកទី៥។

^{៤៩} សាលដីការលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក នួន ជា ប្រឆាំងចំពោះដីកាបដិសេធពាក្យសុំមោឃភាព សាលដីការលេខ០០២/១៩-០៧-២០០៧-អ.វ.ត.ក/ក.ស.ច.ស (អ.ប.ជ០៦) ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៨ ឯកសារ D55/1/8 (“សាលដីការលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក នួន ជា”) កថាខណ្ឌ២២-២៣។

^{៥០} វិធាន៤៨ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង វិសោធនកម្មលើកទី៥។

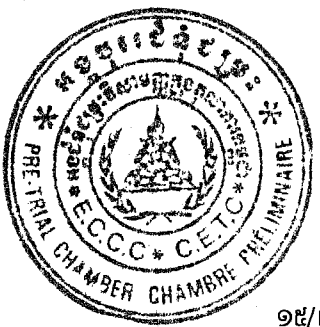
ដែលបានលើកឡើងដោយអង្គបុរេជំនុំជម្រះ^{៥១} ប៉ុន្តែ បានអនុវត្តបទដ្ឋានបង្ហាញភស្តុតាងមិនបានត្រឹមត្រូវ ដោយសារសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតគ្រាន់តែពិចារណាថា តើមានករណីជំទាស់តវ៉ាដែរ ឬអត់ នោះ ហើយមិនបានពិនិត្យមើលអង្គសេចក្តីនៃពាក្យសុំនេះទេ។ នៅពេលពិចារណាទៅលើពាក្យសុំ នៅក្រោមវិធាន៧៦(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវតែជឿជាក់ថា មានពាក្យសុំ ដែលគាំទ្រដោយទង្វើករណីប្រកបដោយហេតុផល ដោយការបញ្ជាក់អះអាងថា មានកំហុសនីតិវិធី ហើយកំហុសបែបនេះវារំលោភសិទ្ធិរបស់ភាគីដាក់ពាក្យសុំ។ ត្រង់ចំណុចដែលថា សហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេតត្រូវអនុវត្តបទដ្ឋានត្រឹមត្រូវ ព្រមទាំងពាក្យសុំដូចជាក្នុងករណីនេះ ដែលសំដៅលើទង្វើ ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតម្នាក់នោះ គឺមិនមានលក្ខខណ្ឌតម្រូវឱ្យចៅក្រមដែល ប្រឈមមុខនឹងបញ្ហា ដកខ្លួនចេញពីការពិនិត្យមើលពាក្យសុំ ដោយសារថា ការពិនិត្យមើលបែបនេះ គឺជាទម្រង់ដែលធ្វើតែឯងបាននោះទេ ហើយការពិចារណាទៅលើអង្គសេចក្តីនៃពាក្យសុំគឺសម្រាប់ តែអង្គបុរេជំនុំជម្រះតែប៉ុណ្ណោះ។

១៩. អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា ក្នុងការអនុវត្តបទដ្ឋានត្រឹមត្រូវនៅក្នុងបញ្ហាពិសេសនេះ ដោយការ ប្រើប្រាស់បទដ្ឋានត្រួតពិនិត្យឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ពាក្យសុំដែលមានបញ្ជាក់ហេតុផលដោយការលើក ឡើងនូវករណីដែលអាចជជែកតវ៉ាថាមាន៖ (i) កំហុសនីតិវិធី និង(ii) “កំហុសបែបនេះវារំលោភ សិទ្ធិរបស់ភាគីដែលដាក់ពាក្យសុំ”^{៥២} ។ ដូច្នេះ មូលហេតុទីមួយនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះអាចទទួលយក បាន។

២០. ជាផលវិបាកពីបញ្ហានេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា វាជាការសមស្របក្នុងការពិចារណាទៅ លើបញ្ហានេះ ប្រសិនបើសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានបញ្ជូនសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពមកឱ្យអង្គ បុរេជំនុំជម្រះតាំងពីដំបូងមកនោះ។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះមិនត្រូវពិចារណាលើបញ្ហានេះដោយសំអាង ទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ស្នើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពនោះទេ ប៉ុន្តែដោយសំអាងលើសំណើសុំឱ្យធ្វើ មោឃភាព និងឯកសារគាំទ្រលើសំណើសុំនេះ។

^{៥១} ដីកាសម្រេចបដិសេធសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពដែលរងការជំទាស់ កថាខណ្ឌ១០។

^{៥២} វិធាន៤៨ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង វិសោធនកម្មលើកទី៥។

V. ច្បាប់ដែលអាចអនុវត្តបានចំពោះនីតិវិធីធ្វើមោឃភាព

នៅចំពោះមុខអង្គបុរេជំនុំជម្រះ

២១. នៅក្រោមវិធាន៤៨ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដើម្បីឱ្យកិច្ចស៊ើបសួរ ឬកិច្ចរបស់អង្គជំនុំជម្រះអាចត្រូវបាន ចាត់ទុកជាមោឃៈ នោះជនត្រូវចោទត្រូវបង្ហាញពីអត្ថិភាពនៃកំហុសនីតិវិធីដែលបានចោទប្រកាន់ ថាបណ្តាលឱ្យមានការរំលោភសិទ្ធិរបស់ខ្លួន។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះនឹងបកស្រាយ“ការរំលោភសិទ្ធិ”^{៥៣} ដូចដែលបានយោងទៅវិធាន៤៨ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងថា “ជាការប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍”^{៥៤}។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានពិចារណាកាលពីមុនរួចមកហើយ នៅក្នុងសាលដីការរបស់ខ្លួនសម្រេចទៅលើ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក នួន ជា ថា ហេតុដូច្នោះ ការរំលោភសិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទនៅក្រោម កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ ឬវិធានផ្ទៃក្នុង ត្រូវបានពិចារណាថាជា កំហុសនីតិវិធី ដែលបង្កឱ្យមានការប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍ ហើយហេតុដូច្នោះ អាចនាំឱ្យមាន មោឃភាពបាន។ ជាជម្រើស ប្រសិនបើកំហុសនីតិវិធីមិនត្រូវបានចែងថាមានមោឃភាពនៅក្នុង វិធានផ្ទៃក្នុងទេ និងប្រសិនបើមិនមានការរំលោភសិទ្ធិនៅក្រោមកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិ ពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយទេ នោះអ្នកដាក់ពាក្យសុំត្រូវបង្ហាញពីអត្ថិភាពនៃកំហុសនីតិវិធីដែលបាន ធ្វើឱ្យខូចខាតដល់ផលប្រយោជន៍របស់ពួកគេ ដើម្បីបំពេញលក្ខខណ្ឌសម្រាប់ការធ្វើមោឃភាព^{៥៥} ។

២២. ទាក់ទងទៅនឹងនីតិវិធីដែលមានចែងក្នុងវិធាន៧៦(២) អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានសម្រេចកាលពីមុនរួច មកហើយ នៅក្នុងសាលដីការរបស់ខ្លួនសម្រេចទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក នួន ជា ដោយ សារមិនមានបទប្បញ្ញត្តិនៅក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុងដែលចែងថា អង្គបុរេជំនុំជម្រះអាចប្រកាសមោឃភាពទៅ លើកិច្ចស៊ើបសួរដោយគំនិតផ្តួចផ្តើមរបស់ខ្លួនផ្ទាល់បាន នោះអង្គបុរេជំនុំជម្រះត្រូវធ្វើតាមពាក្យសុំ របស់ភាគីដែលត្រូវបញ្ជាក់ថា ផ្នែកណាមួយនៃដំណើរការនីតិវិធីដែលត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ និង ផ្តល់មូលហេតុនានាសម្រាប់ការអះអាងបែបនោះ^{៥៦} ។

២៣. នៅក្នុងសំណើស្តីពីការស្នើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព សហមេធាវីការពារក្តីលើកឡើងថា កិច្ចស៊ើបសួរ

^{៥៣} សាលដីការលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក នួន ជា កថាខណ្ឌ៣៦។
^{៥៤} សាលដីការលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក នួន ជា កថាខណ្ឌ៣៦។
^{៥៥} សាលដីការលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក នួន ជា កថាខណ្ឌ៤០-៤២ (ជើងទំព័រត្រូវបានលុប)។
^{៥៦} សាលដីការលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក នួន ជា កថាខណ្ឌ៣៥។

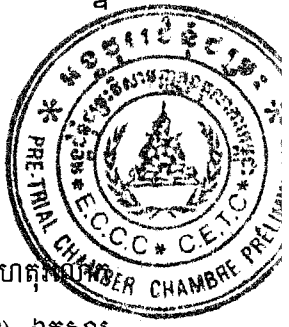

ទាំងអស់ត្រូវតែចាត់ទុកជាមោឃៈ “ដោយសារវាបានរំលោភយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរក្រឡែត និងដដែលៗ ទៅលើវិធានផ្ទៃក្នុង និងបទបញ្ញត្តិដទៃទៀតដែលគ្របដណ្តប់លើដំណើរការនីតិវិធីនៅ អវតក និងបានធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទ ក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌”^{៥៧} ។ ហេតុដូច្នោះ អ្នកដាក់ពាក្យសុំស្នើឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរទាំងមូល មិនមែនតែ “ផ្នែកណាមួយ” នៃដំណើរការនីតិវិធីនោះទេ^{៥៨} ។

២៤. អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា នីតិវិធីធ្វើមោឃភាពដូចបានអនុវត្តនៅក្នុងសាលដីកាសម្រេចទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក នួន ជា “គឺមិនមែនតាក់តែងដើម្បីធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរជាទូទៅនោះទេ [...] ប៉ុន្តែ ត្រូវបានរៀបរៀងឡើងដើម្បីធ្វើមោឃភាពផ្នែកទាំងឡាយណាដែលដំណើរការនីតិវិធីដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍របស់ជនត្រូវចោទ ដែលត្រូវបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់លាស់”^{៥៩} ។ ហេតុដូច្នោះ ការអនុវត្តការធ្វើមោឃភាពត្រូវតែបញ្ជាក់ហេតុផលឱ្យបានជាក់លាក់ថា តើកិច្ចស៊ើបសួរ ឬកិច្ចរបស់អង្គជំនុំជម្រះណាមួយដែលមានកំហុសនីតិវិធី និងនៅពេលណាដែលអាចអនុវត្តបាន បញ្ជាក់អះអាងពីផលប្រយោជន៍ដែលត្រូវបានប៉ះពាល់។ នៅក្នុងស្ថានភាពចុងក្រោយនេះ ប្រសិនបើការធ្វើមោឃភាពរាល់កិច្ចស៊ើបសួរ ឬកិច្ចរបស់អង្គជំនុំជម្រះត្រូវបានស្នើឡើង នោះអ្នកដាក់ពាក្យសុំត្រូវបង្ហាញពីអត្ថិភាពនៃកំហុសនីតិវិធីដែលបានធ្វើឱ្យខូចខាតដល់ផលប្រយោជន៍របស់ខ្លួន នៅក្នុងករណីនេះទាំងមូល។ នៅពេលដែលការរំលោភសិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទនៅក្រោមកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ ឬវិធានផ្ទៃក្នុងត្រូវបានបង្ហាញឡើង កំហុសនីតិវិធីបង្កការប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍ នឹងនាំឱ្យឈានដល់ការធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ ឬកិច្ចរបស់អង្គជំនុំជម្រះជាក់លាក់ បើទោះបីជាអង្គបុរេជំនុំជម្រះមានធានាសិទ្ធិលើកឡើងពីផលវិបាកនៃការធ្វើមោឃភាពទៅលើករណីនេះទាំងស្រុងក៏ដោយ។

២៥. វាជាការពិតហើយ ដែលអង្គបុរេជំនុំជម្រះអាចលើកឡើងពីផលវិបាកនៃការធ្វើមោឃភាពស្តីពីកំហុសនីតិវិធីជាក់លាក់ទៅលើករណីនេះទាំងមូល ដោយអនុលោមតាមវិធាន៧៦(ខ) នៃវិធានផ្ទៃ

^{៥៧} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ៥១។
^{៥៨} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ៥៩។
^{៥៩} សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ ខៀវ សំផន ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចលើសំណើសុំធ្វើមោឃភាពដោយមូលហេតុរាល់

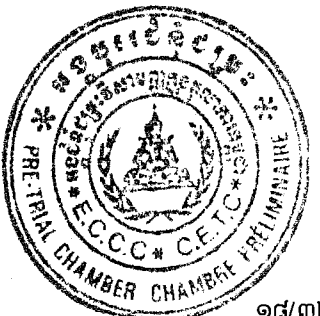
នីតិវិធី ចុះថ្ងៃទី៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១០ សាលដីកាលេខ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/ក.ស.ក.ច (អ.ប.ជ៤១) ឯកសារ D197/5/8 (“សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ ខៀវ សំផន”) កថាខណ្ឌ២៤ (ជើងទំព័រត្រូវបានលុប)។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង ធីរិទ្ធ ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបដិសេធសំណើសុំរបស់មេធាវីការពារក្តី (D263/1)

ក្នុងដែលចែងថា៖

“នៅពេលដែលអង្គបុរេជំនុំជម្រះសម្រេចទុកជាមោឃៈកិច្ចស៊ើបសួរណាមួយ នោះអង្គបុរេជំនុំជម្រះត្រូវសម្រេចថាតើមោឃភាពនោះមានប៉ះពាល់ដល់កិច្ច ឬដីកាដទៃទៀតដែរឬក៏ទេនោះ”^{៦០} ។

- ២៦. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សំគាល់ឃើញថា ក្នុងករណីដែលភាគីស្នើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពផ្នែកសំខាន់មួយ ឬច្រើននៃដំណើរការនីតិវិធី នោះក្នុងករណីជាក់ស្តែង សំណើនេះអាចនាំឱ្យកិច្ចស៊ើបសួរទាំងអស់ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផលប្រយោជន៍ដែលរងការអន្តរាយនោះ ត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ។ ជាពិសេស កាលណាផលប្រយោជន៍ដែលរងការអន្តរាយនោះប៉ះពាល់ខ្លាំងដល់ដំណើរការនីតិវិធី ឬកិច្ចស៊ើបសួរ ឬការស៊ើបអង្កេតផ្សេងទៀត ការចាត់ទុក“ផ្នែកណាមួយនៃដំណើរការនីតិវិធី” ជាមោឃៈអាច មានផលវិបាកទៅលើដំណើរការនីតិវិធីទាំងមូល។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះនឹងធ្វើការសម្រេចជួសជុល បញ្ហាបែបនោះ តាមមូលដ្ឋានករណីនីមួយៗ បន្ទាប់ពីមានភស្តុតាងបញ្ជាក់ថា មានកំហុសនីតិវិធី។
- ២៧. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សំគាល់ឃើញថា នៅពេលដែលសម្រេចមោឃភាពតាមសំណើកិច្ចស៊ើបសួរ ឬការស៊ើបអង្កេតនានាដែលត្រូវបានចាត់ទុកជាមោឃៈនិងទុកជាឥតបានការ និងត្រូវបានដកចេញ ពីឯកសារក្នុងសំណុំរឿង។ ក្នុងករណីនេះ ប្រសិនបើកិច្ចស៊ើបសួរទាំងមូលត្រូវបានចាត់ទុកជា មោឃៈ ឯកសារ/សម្ភារៈទាំងអស់នឹងត្រូវបានដកចេញពីសំណុំរឿង ដែលនាំឱ្យមានផលវិបាកមួយ ដែលត្រូវតែញែកឱ្យដាច់ពីការផ្អាកដំណើរការនីតិវិធីដោយសារការបំពាននីតិវិធី។ នីតិវិធីទាំងពីរ នេះអនុវត្តបទដ្ឋានខុសគ្នា ហើយនាំមកនូវផលវិបាកខុសគ្នាផងដែរ។ ប្រសិនបើមោឃភាពត្រូវ បានបង្គាប់នោះ ទោះក្នុងកិច្ចស៊ើបសួរទាំងមូល នោះគ្មានអ្វីអាចរារាំងមិនឱ្យកិច្ចស៊ើបសួរថ្មី ដើម្បី ដាក់សម្ភារៈ/ឯកសារថ្មីដែលមិនប្រឡាក់ប្រឡូសនឹងកំហុសផ្តងនេះ ចូលក្នុងសំណុំរឿងបានទេ។ ក្នុងករណីផ្អាកដំណើរការនីតិវិធី ដំណើរការនីតិវិធីទាំងមូលនឹងត្រូវបញ្ឈប់ ពីព្រោះការបំពាននោះ ត្រូវបានចាត់ទុកថាការបំពានធ្ងន់ធ្ងរជាក់ស្តែង ដែលធ្វើឱ្យអន្តរាយដល់សុចរិតភាពនៃដំណើរការ ទាំងមូល ពេលនោះនឹងលែងមានករណីណាមួយត្រូវយកមកដោះស្រាយតទៅទៀតហើយ។

^{៦០} វិធាន៧៦(៥) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង វិសោធនកម្មលើកទី៥។

VI. ការពិចារណាពីមូលដ្ឋាននៃការស្នើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព

២៨. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សំគាល់ឃើញថា សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពបញ្ជាក់ពីមូលហេតុចំនួនបួន ដែលបានស្នើសុំមោឃភាពដោយសារមូលហេតុកំហុសនីតិវិធី ដែលក្នុងនោះរួមមានទាំងការចោទ ប្រកាន់ពីភាពលំអៀងផងដែរ។

ក. ការខ្វះខាតអនាគតិ

២៩. សហមេធាវីការពារក្តីបានផ្អែកតែលើសេចក្តីផ្តេងការណ៍របស់លោក Wayne Bastin ចុះថ្ងៃទី៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៩ (សេចក្តីផ្តេងការណ៍ទី១របស់ Bastin)^{៦១} ធ្វើជាមូលដ្ឋាននៃសំណើរបស់ខ្លួន។ សហមេធាវី ការពារក្តីបានតវ៉ាថា យោបល់របស់លោក Marcel LEMONDE បង្ហាញច្បាស់ពីការពេញចិត្តលើ ភស្តុតាងដាក់បន្ទុកជាងភស្តុតាងដោះបន្ទុក ហើយបង្ហាញពីវិធីសាស្ត្រមួយដែលលំអៀង និងគ្មានអនា គតិ^{៦២}។ សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពបានកត់សំគាល់ថា នៅក្នុងចម្លើយតបរួមរបស់លោក Marcel LEMONDE^{៦៣} មិនមានភស្តុតាងជាសំអាងដើម្បីបដិសេធអង្គហេតុដែលថាខ្លួនមិនបាននិយាយបែប នេះនោះទេ^{៦៤} ផ្ទុយទៅវិញលោក Marcel LEMONDE បញ្ជាក់ថា “បើគាត់បាននិយាយ ការផ្តេង បែបនោះ គ្រាន់តែការនិយាយលេងប៉ុណ្ណោះ ហើយអ្នកដែលវត្តមាននៅទីនោះក៏បានយល់បែបនេះ ដែរ”^{៦៥}។ សហមេធាវីការពារក្តីបានតវ៉ាថា បុគ្គលិកមួយចំនួននៃ កសចស បានសំដែងប្រតិកម្មថា ពួកគេមិនចាត់ទុកយោបល់នោះជាការនិយាយកំប្លែងទេ^{៦៦}។ ពួកគេបានបញ្ជាក់បន្ថែមថា យោបល់ បែបនេះមិនសមស្របទេ កាលណាយោបល់នេះចេញពីបុគ្គលដែលមានតំណែងដូចលោក Marcel

^{៦១} សេចក្តីផ្តេងលើកទី១ របស់ Bastin ចុះថ្ងៃទី៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៩ ឯកសារ D263.3 -វត្តតាង១ ភ្ជាប់ជាមួយសំណើសុំឱ្យធ្វើ មោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ។

^{៦២} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ១៣-១៤។

^{៦៣} ចម្លើយតបរួមរបស់សហមេធាវីស៊ើបអង្កេត Marcel Lemonde ទៅនឹងបណ្តឹងដិតចិត្តដែលត្រូវបានធ្វើក្នុងនាម អៀង សារី និង ខៀវ សំផន ចុះថ្ងៃទី៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៩ ឯកសារ D263.5 - វត្តតាង៣ ភ្ជាប់ជាមួយសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព កិច្ចស៊ើបសួរ។ (“ចម្លើយតបរួម”)។

^{៦៤} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ១៤។

^{៦៥} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ១២។

^{៦៦} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ១៥។

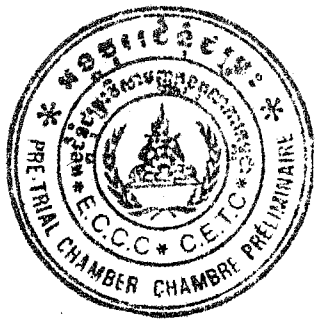

Marcel LEMONDE ពីព្រោះយោបល់នេះបង្ហាញពីគោលជំហរលំអៀងក្នុងការដឹកនាំបុគ្គលិក កសចស ហើយវាប្រឆាំងនឹងផលប្រយោជន៍ជនត្រូវចោទដែលមានសិទ្ធិទទួលបានកិច្ចស៊ើបសួរ ដែល “ស្វែងរកភស្តុតាងដោះបន្ទុកស្នើភាពគ្នាដោយអនាគតិ”^{៦៧}។

៣០. សហមេធាវីការពារក្តីប្រើការសាកល្បងរបស់ “អ្នកសង្កេតការណ៍ឥតលំអៀង” ហើយអះអាងថា អ្នកសង្កេតការណ៍នោះនឹងចាត់ទុកយោបល់នេះជា “សំដីតំណាងឱ្យការផ្ទៀងផ្ទាត់ដោយដឹងជាមុន” ដែល អ្នកសង្កេតការណ៍ឥតលំអៀងយល់ថា “ជាវិធីសាស្ត្រស្វែងរកភស្តុតាងវើសអើងដែលគ្មានមន សិការ”^{៦៨}។ សហមេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើងថា ដោយសារតែមានភាពលំអៀងក្នុងកិច្ចស៊ើប សួរ ចៅក្រម Marcel LEMONDE ក៏ដូចជា កសចស បានបំពានលើវិធាន ៥៥(៥) នៃវិធានផ្ទៃ ក្នុង មាត្រា ១៣ នៃកិច្ចព្រមព្រៀង មាត្រា ១៤ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិស្តីពីពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិ នយោបាយ មាត្រា ២៥ នៃច្បាប់បង្កើត អ.វ.ត.ក និងមាត្រា ២, ៧ និង ៨ នៃក្រមសីលធម៌ ចៅក្រមនៃ អ.វ.ត.ក ព្រមទាំងមាត្រា ៧ និង ៨ នៃក្រមសីលធម៌ចៅក្រមកម្ពុជា^{៦៩}។

៣១. អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានកំណត់ពីមុនរួមមកហើយថា ការអនុវត្តវិធានផ្ទៃក្នុងនិងយុត្តិសាស្ត្រអន្តរជាតិក្នុង បរិបទវិធាន៣៤ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង^{៧០} គឺជាបទដ្ឋានសមស្របដែលត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះករណីមាន ភាពលំអៀង។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានសម្រេចថា កាលណាម្ចាស់បណ្តឹងខ្លួនណាម្នាក់ភ័យភាពលំអៀង ម្ចាស់បណ្តឹងខ្លួនណាម្នាក់មានបន្ទុកបង្ហាញភស្តុតាង ដែលមានប្រៀបលើសេចក្តីសន្និដ្ឋានពីភាពអនាគតិ របស់ចៅក្រម៖

“ការសន្មតនេះកើតចេញពីការធ្វើសច្ចុប្បណិធានចូលកាន់តំណែងរបស់ចៅក្រម និងលក្ខណៈសម្បត្តិ គ្រប់គ្រាន់របស់គាត់ [...] និងដាក់បន្ទុកដ៏ធ្ងន់ចំពោះភាគីដែលធ្វើបណ្តឹងដិតចិត្តក្នុងការដកចេញនូវការ សន្មតទុកជាមុននេះ។

^{៦៧} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ១៦។

^{៦៨} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ១៧។

^{៦៩} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ១៩។

^{៧០} រឿងក្តីរដ្ឋអាជ្ញា តទល់នឹង Frundzija សំណុំរឿងលេខ IT-95-17/1-A “សាលដីកា” អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០០ កថាខណ្ឌ១៨៩ ដូចដែលបានដកស្រង់ក្នុងសេចក្តីសម្រេចស្តីពីបណ្តឹងដិតចិត្តជាបន្ទាន់របស់សហមេធាវី ជនត្រូវចោទ នួន ជា ប្រឆាំងលោកចៅក្រម នីយ ផុល ចុះថ្ងៃទី៤ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៨ សាលដីកា០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/ ក.ស.ច.ស(អ.ប.ជ៤១) កថាខណ្ឌ ២០ (“សាលដីការឿងក្តី នីយ ផុល”)។

[...]

ក្នុងបញ្ហានេះ អ្នកប្តឹងដិតចិត្តត្រូវបង្ហាញភស្តុតាងឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ដល់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ដើម្បីឱ្យ
អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា ចៅក្រមដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់នោះអាចមានភាពលំអៀងប្រាកដ
មែន។ មានចំណុចជាមូលដ្ឋានជាច្រើនដែលត្រូវបំពេញ ដើម្បីជំទាស់ទៅនឹងការសន្មតជាមុននៃភាព
អនាគតិ”^{៧១}។

៣២. ទោះបីជាសេចក្តីសម្រេចពីមុនរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ឆ្លើយតបជាក់លាក់ចំពោះតែបណ្តឹងដិតចិត្តក៏
ដោយ ក៏អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា អាចយកបទដ្ឋាននោះមកអនុវត្តបានដូចគ្នា កាលណាម្ចាស់
បណ្តឹងបានចោទប្រកាន់ពីភាពលំអៀងជាមូលដ្ឋាននៃបណ្តឹងតាមវិធាន ៧៦(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ តាម
វិធាននេះ អ្នកប្តឹងមានបន្ទុកបង្ហាញភស្តុតាងថា មានកំហុសនីតិវិធី ហើយកំហុសនោះជាការលំអៀង
ជាក់ស្តែង (ឬតាមសត្យានុម័ត) ឬជាការលំអៀងដោយចេតនា (ឬដោយអត្តនោមតិ)។ ក្នុងករណីនេះ
ម្ចាស់បណ្តឹងបានតវ៉ាថា ភាពគ្មានអនាគតិ (ដូចជាភាពលំអៀង) គឺជាកំហុសនីតិវិធី ហេតុដូច្នេះម្ចាស់
ត្រូវតែបង្ហាញភស្តុតាងឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីបដិសេធការសន្មតជាមុននៃភាពអនាគតិរបស់ចៅក្រម
Lemondé។ ក្នុងបរិបទនេះ បើមានភស្តុតាងបញ្ជាក់ពីភាពលំអៀងដែលបានចោទប្រកាន់នោះ ទើប
អាចនាំឱ្យមានកំហុសនីតិវិធី ហើយអង្គបុរេជំនុំជម្រះនឹងត្រូវពិនិត្យមើលថា តើកិច្ចស៊ើបសួរ ឬការស៊ើប
អង្កេតណាខ្លះដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបណ្តឹងពីភាពអនាគតិ និងថា តើអ្វីខ្លះជាផលវិបាកនៃកំហុសនីតិវិធី
ឧទាហរណ៍ ភាពលំអៀង ក្នុងករណីទូទៅ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា កិច្ចស៊ើបសួរដែលធ្វើឡើង
ដោយ កសចស គឺមានការឯកភាពពីសហចៅក្រមជាតិ លើកលែងតែមានភស្តុតាងបញ្ជាក់ផ្ទុយពីនេះ។

៣៣. អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានពិចារណាការចោទប្រកាន់ជាក់លាក់ដែលបញ្ជាក់ក្នុងមូលហេតុបណ្តឹងនេះ ហើយ
បានកំណត់ថា ភស្តុតាងដែលបានផ្តល់សម្រាប់គាំទ្រចំណុចនេះ គឺមិនគ្រប់គ្រាន់ ដូចបានបញ្ជាក់ក្នុង
សេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនលើបណ្តឹងដិតចិត្តរបស់ អៀង សារី^{៧២} និងសេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងដិតចិត្ត
របស់ ខៀវ សំផន^{៧៣}។ ការចោទប្រកាន់ក្នុងបណ្តឹងនេះ គឺជាការចោទប្រកាន់ដែលដូចគ្នានឹងការចោទ

^{៧១} សាលដីការឡើងក្តីលោក ស៊ីយ ថុល កថាខណ្ឌ១៥ និង ១៩ (ជើងទំព័រត្រូវបានលុប)។

^{៧២} សាលដីកាលើបណ្តឹងដិតចិត្តរបស់ជនត្រូវចោទ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត Marcel Lemondé ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៩ សំណុំរឿងលេខ ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/អ.ប.ជ (០១) ឯកសារលេខ ៧។

^{៧៣} សាលដីកាលើបណ្តឹងដិតចិត្តរបស់ ខៀវ សំផន ប្រឆាំងនឹងសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត Marcel Lemondé ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៩ សំណុំរឿងលេខ ០០២/១៣-១០-២០០៧-អ.វ.ត.ក/អ.ប.ជ (០២) ឯកសារលេខ ៧។

ប្រកាន់ក្នុងបណ្តឹងទាំងពីរនោះ និងផ្អែកលើសេចក្តីផ្តេងការណ៍ដែលរបស់លោក Bastin នេះដែរ។ ម្ចាស់បណ្តឹងមិនបានលើកបញ្ហាថ្មីនៅក្នុងមូលហេតុបណ្តឹងរបស់ខ្លួនទេ ដូច្នោះអង្គបុរេជំនុំជម្រះនឹងមិនលើកយកបញ្ហាដែលខ្លួនបានសម្រេចហើយមកពិចារណាឡើងវិញទេ លើកលែងតែមានភស្តុតាងថ្មីគ្រប់គ្រាន់ និងមានឧត្តមានុភាពលើការសន្មតជាមុននៃអនាគតភាពរបស់ចៅក្រម Lemonde។

៣៤. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សំគាល់ឃើញថា សហមេធាវីការពារក្តីបានភ្ជាប់ឯកសារបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណរបស់លោក Bastin និងអង្គហេតុបញ្ជាក់ថា គាត់ជាអ្នកសរសេរសេចក្តីផ្តេងការណ៍នោះ រួមទាំងសេចក្តីប្រកាសកំណត់ដែលសង្ខេបកន្លះទំព័ររបស់លោក Bastin ដែលកត់ត្រាក្នុងកិច្ចប្រជុំក្នុងខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ និង សេចក្តីពន្យល់ពីកំណត់ដែលសង្ខេបដោយលោក Bastin ជាឧបសម្ព័ន្ធនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះ។ ដូចបានសម្រេចក្នុងកថាខណ្ឌ ១៩ ខាងលើ អង្គបុរេជំនុំជម្រះមិនពិចារណាឯកសារទាំងនេះទេ ដោយសារអង្គបុរេជំនុំជម្រះបានទទួលបញ្ហានេះក្នុងរូបភាពជាមូលដ្ឋាននៃសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព មិនមែនជាមូលហេតុបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ទេ។ ប្រសិនបើអង្គបុរេជំនុំជម្រះបានទទួលបញ្ហានេះជាមូលដ្ឋាននៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានសម្រេចក្នុងសេចក្តីសម្រេចមួយលើបណ្តឹងដិតចិត្តចៅក្រម Lemonde ថា ភស្តុតាងបន្ថែមនេះ “មិនបានផ្តល់មូលដ្ឋានអង្គហេតុបន្ថែម ដែលមានឧត្តមានុភាពលើភាពអនាគតរបស់ចៅក្រម Lemonde ឡើយ”^{៧៤}។

៣៥. ដោយសារមិនមានភស្តុតាងបញ្ជាក់ថា កំហុសនីតិវិធីកើតឡើងពីភាពលំអៀង ហេតុដូច្នោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះនឹងមិនពិចារណាបញ្ហានេះតទៅទៀតទេ។

ខ. ការបំពានលើការបែងចែកអំណាចរវាងការិយាល័យសហព្រះរាជអាជ្ញា និង កសចស និងការគ្មានឯករាជ្យភាព

៣៦. នៅថ្ងៃទី២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៩ លោក Bastin បានផ្តល់សេចក្តីផ្តេងការណ៍មួយទៀត ជូនសហមេធាវី

^{៧៤} សាលដីកាលើបណ្តឹងដិតចិត្តរបស់លោក អៀង សារី និង លោកស្រី អៀង ធីរិទ្ធ តាមវិធាន ៣៤ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ចៅក្រម Marcel Lemonde ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១០ ឯកសារលេខ: -8-, សំណុំរឿងលេខ ០០២/០៧-១២-២០០៩-អ.វ.ត.ក/(អ.ប.ជ០៥)។ ឯកសារលេខ: -6-, សំណុំរឿងលេខ ០០២/១១-១២-២០០៩-អ.វ.ត.ក/(អ.ប.ជ០៧) កថាខណ្ឌ៤១ (“សាលដីកាលើបណ្តឹងដិតចិត្តរបស់ អៀង សារី និង អៀង ធីរិទ្ធ”)។

ការពារក្តី (“សេចក្តីថ្លែងការណ៍ទី២ របស់ Bastin”)^{៧៥} ដែលបាននិយាយរំលឹកជាពិសេស អំពីកិច្ចប្រជុំ របស់ កសចស ដែលធ្វើឡើងក្នុងខែវិច្ឆិកា ឬខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៨ ដែលក្នុងកិច្ចប្រជុំនោះ គេបានចែកឯកសារ ជូនអ្នកដែលវត្តមានក្នុងកិច្ចប្រជុំ រួមទាំងចៅក្រម Lemonde ផងដែរ។ តាមសំដីរបស់ Bastin បុគ្គលិក កសចស ដែលចែកឯកសារនោះបានពន្យល់ថាបុគ្គលិកការិយាល័យសហព្រះរាជអាជ្ញា (“កសព”) បាន ផ្តល់ឯកសារនេះដោយផ្ទាល់។ លោក Bastin បានពន្យល់ថា ឯកសារនោះ ជាឯកសារក្រៅផ្លូវការ ហើយភាគច្រើននៃអ្នកចូលរួមបានទទួលឯកសារនោះ^{៧៦} ។

៣៧. សហមេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើងថា ការទទួលឯកសារនេះបង្កើតបានជាឥរិយាបថមួយរំលោភ ដោយផ្ទាល់ទៅលើ “ករណីយកិច្ចទូទៅដែលត្រូវបំពេញភារកិច្ចដោយឯករាជ្យ” ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៤ នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ និង “ករណីយកិច្ចជាក់លាក់ ដោយមិនប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយភាគីណាមួយក្នុងពេលដំណើរការនីតិវិធីដោយគ្មានវត្តមានភាគីមួយ ផ្សេងទៀត” ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៩ នៃក្រមសីលធម៌ចៅក្រមកម្ពុជា^{៧៧}។ លើសពីនេះទៅទៀត សហមេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើងថា កសចស បានបំពានលើកាតព្វកិច្ចធានាការបែងចែកអំណាច រវាងស្ថាប័នអយ្យការនិងអំណាចតុលាការ ដែលបានចែងក្នុងវិធាន ២១ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដោយសារការ ប្រើឯកសារក្រៅផ្លូវការដែល កសព បានផ្តល់ជូន^{៧៨} ។

៣៨. បន្ទាប់មក សហមេធាវីការពារក្តីបានផ្អែកលើ “ស្មារតីនៃវិធាន ៥០, ៥៣ និងវិធាន ៥៥ នៃវិធាន ផ្ទៃក្នុង”^{៧៩} ហើយអះអាងថា “មិនគប្បីមានទំនាក់ទំនងក្រៅផ្លូវដោយផ្ទាល់” រវាង កសព និង កសចស ហើយ “ក្រៅពីឯកសារក្នុងសំណុំរឿង ស្ថាប័នទាំងពីរនេះមិនត្រូវបញ្ជូនឯកសារផ្សេងទៅវិញទៅមក នោះឡើយ”^{៨០}។ សហមេធាវីការពារក្តីទទួលស្គាល់ថា ទាំងវិធានផ្ទៃក្នុងនិងច្បាប់គ្រប់គ្រង អ.វ.ត.ក មិនបានចែងពីមូលដ្ឋាននៃការតវ៉ានេះទេ ប៉ុន្តែសហមេធាវីការពារក្តីបញ្ជាក់ថាអំពីបែបនេះត្រូវបាន

^{៧៥} សេចក្តីថ្លែងការណ៍ទី២ របស់ Bastin ចុះថ្ងៃទី២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៩ ឯកសារ D263.4 --វត្តតាំង២ ភ្ជាប់ជាមួយសំណើសុំឱ្យ ធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ។

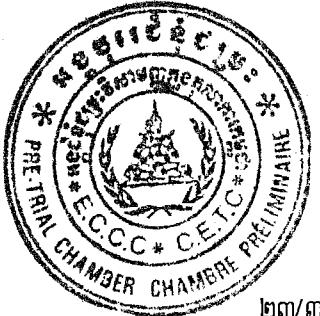
^{៧៦} សេចក្តីថ្លែងការណ៍ទី២ របស់ Bastin ទំព័រ៣។

^{៧៧} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ២៤។

^{៧៨} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ២៥។

^{៧៩} សេចក្តីថ្លែងការណ៍ទី២ របស់ Bastin ទំព័រ២៨។

^{៨០} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ២៩។

ហាមដោយបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីអនាគតិភាព និងឯករាជ្យភាព^{៨១}។

៣៩. អង្គបុរេជំនុំជម្រះពិចារណាថា ការចោទប្រកាន់នៅក្នុងមូលហេតុនៃសំណើរនេះ គឺជាការចោទប្រកាន់ ថា កសចស បានបំពានកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួនក្នុងការបំពេញការងារដោយឯករាជ្យ ជាពិសេស អនុលោម តាមវិធាន ២១ និងវិធាន ៥៥(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ លុះត្រាតែមានភស្តុតាងបញ្ជាក់ច្បាស់ ទើបអំពើ នោះអាចបង្កើតបានជាកំហុសនីតិវិធី ដែលបង្កើតបានជាការបំពានលើសិទ្ធិរបស់ភាគី។

៤០. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សំគាល់ឃើញថា សេចក្តីផ្តេងការណ៍ទី២ របស់ Bastin គឺជាភស្តុតាងតែមួយគត់ ដែលសហមេធាវីការពារក្តីបានយកមកធ្វើជាមូលដ្ឋានគាំទ្រសំណើរសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព។ សហមេធាវី ការពារក្តីមិនបានទាក់ទងជាមួយបុគ្គលដែលខ្លួនអះអាងថា បានវត្តមានក្នុងកិច្ចប្រជុំនោះ ឬបានពាក់ព័ន្ធ នឹងហេតុការណ៍នោះដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយាល ដើម្បីឱ្យផ្តល់ភស្តុតាងឡើយ។ សេចក្តីផ្តេងការណ៍ នោះ មានព័ត៌មានផ្ទុយគ្នាទាក់ទងបុគ្គលិកដែលពិតជាបានទទួលឯកសារក្នុងកិច្ចប្រជុំនោះ ដោយបញ្ជាក់ ក្នុងកថាខណ្ឌតែមួយថា “សមាជិកទាំងអស់ដែលវត្តមាន” និង “ភាគច្រើននៃអ្នកចូលរួម” បានទទួល ឯកសារនោះ^{៨២}។ ក្នុងខណៈដែលលោក Bastin បានចោទប្រកាន់ថា ឯកសារនេះ “ទាក់ទងនឹងទឹកផ្តែង នៃកិច្ចស៊ើបសួរ” និងនិយាយថា “គាត់បានត្រឡប់មកកាន់ការិយាល័យរបស់គាត់វិញ និងបានអានឯក សារនោះ ឯកសារពិតប្រាកដមិនត្រូវបានផ្តល់ជូនទេ ហើយខ្លឹមសារនៃឯកសារនោះក៏មិនបានបំភ្លឺនៅ ពេលក្រោយមកទៀតដែរ^{៨៣}។

៤១. អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា ការចោទប្រកាន់ក្នុងសេចក្តីផ្តេងការណ៍ទី២ របស់ Bastin គឺគ្រាន់តែជា អំណះអំណាងតែប៉ុណ្ណោះ ហើយសហមេធាវីមិនបានបង្ហាញភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបញ្ជាក់ថា មាន កំហុសនីតិវិធីឡើយ។ ហេតុដូច្នេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបដិសេធចោលមូលហេតុទីពីរនៃសំណើសុំឱ្យធ្វើ មោឃភាព។

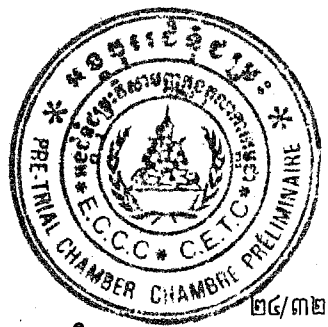
គ. “ភាគីអន្តរជាតិ” បានលាក់បំបាំងព័ត៌មានពី “ភាគីជាតិ”

៤២. សហមេធាវីការពារក្តីបានផ្អែកលើសេចក្តីផ្តេងការណ៍ទី២ របស់ Bastin ដើម្បីផ្តល់ “ឧទាហរណ៍ជា

^{៨១} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ២៩។

^{៨២} សេចក្តីផ្តេងការណ៍ទី២ របស់ Bastin ទំព័រ៣។

^{៨៣} សេចក្តីផ្តេងការណ៍ទី២ របស់ Bastin ទំព័រ៤។

ច្រើនដែលបញ្ជាក់ថា សហចៅក្រមអន្តរជាតិ និងបុគ្គលិក កសចស បានលាក់កំបាំងព័ត៌មានពីសមភាគី ជាតិ”។ ម្ចាស់បណ្តឹងបានផ្តល់ឧទាហរណ៍មួយចំនួនដូចខាងក្រោមនេះ៖

១- ពាក់ព័ន្ធនឹងឯកសារដែលនិយាយដល់នោះត្រូវបានគេផ្តល់ឱ្យទៅ កសចស ពី កសព “វាត្រូវបាន គេបញ្ជាក់ជាច្រើនសារថា ឯកសារនេះសំខាន់ណាស់ ហើយមិនត្រូវចែករំលែកដល់បុគ្គលិកជនជាតិ កម្ពុជានោះទេ”។

២- ចៅក្រម យូ ប៊ុនឡុង មិនបានឯកភាពឱ្យក្រុមថតខ្សែភាពយន្តអមដំណើរអ្នកស៊ើបអង្កេត ដែល ចៅក្រមរូបនេះបានដឹងក្រោយពីរឿងនេះបានកើតឡើងរួចទៅហើយ ដោយសារចៅក្រម Lemonde មិន បានពិភាក្សាបញ្ហានេះជាមួយគាត់។ និង

៣- ចេតនារបស់ចៅក្រម Lemonde គឺថាបុគ្គលិកជាតិមិនអាចមើលប្រព័ន្ធទិន្នន័យ (database) សាក្សី ផ្ទៃក្នុងបានទេ^{៨៤} ។

សហមេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើងថា ឧប្បត្តិហេតុទាំងអស់នេះ “បង្ហាញឱ្យឃើញថា បុគ្គលិក អន្តរជាតិរបស់ កសចស ព្យាយាមគ្រប់គ្រងព័ត៌មានដែលផ្តល់ឱ្យបុគ្គលិកជាតិ [...] ហើយបានបដិ សេធមិនឱ្យបុគ្គលិកជាតិចូលមើលព័ត៌មានទាំងអស់ ទោះបីព័ត៌មានទាំងនោះអាចរកបានក៏ ដោយ”^{៨៥} ។

៤៣. សហមេធាវីការពារក្តីបានតវ៉ាថា ឧប្បត្តិហេតុទាំងនេះនាំឱ្យមានការបំពានលើសិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទ ក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយតុលាការឯករាជ្យនិងមិនលំអៀង ដែលធានាដោយមាត្រា ១៤ នៃ កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ។ សហមេធាវីការពារក្តីបានអះអាងបន្ថែម ថា ទ្រឹស្តីអញ្ញាមញ្ញនៃការធ្វើសេចក្តីសម្រេច គឺជាគោលការណ៍មូលដ្ឋានរបស់ អ.វ.ត.ក ៖

កថាខណ្ឌ៣នៃបុព្វកថានៃកិច្ចព្រមព្រៀងបង្កើតតុលាការចែងថា “អាជ្ញាធរកម្ពុជាបានស្នើសុំជំនួយពី អង្គការសហប្រជាជាតិដើម្បីកាត់សេចក្តីមេដឹកនាំជាន់ខ្ពស់កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ [...] មាត្រា ១ នៃ កិច្ចព្រមព្រៀងចែងយ៉ាងច្បាស់ពី “កិច្ចសហការ” ដែលជាគោលការណ៍មូលដ្ឋាន។ មាត្រា ៥(៤) នៃកិច្ចព្រមព្រៀងចែងថា “សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវសហការគ្នា ដើម្បីឈានទៅដល់ការ

^{៨៤} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ៣១។

^{៨៥} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ៣២។

ឯកភាពគ្នាមួយ ក្នុងការស៊ើបអង្កេត”។ មាត្រា ២៣ថ្មី នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើត អ.វ.ត.ក បានចែងថា “រាល់ការស៊ើបអង្កេត គឺជាទទួលខុសត្រូវរួមគ្នារបស់ចៅក្រមពីរនាក់ ម្នាក់ជាកម្ពុជា និងម្នាក់ទៀតជា បរទេស [...] ដោយអនុវត្តតាមនីតិវិធីដែលនៅជាធរមាន”^{៨៦} ។

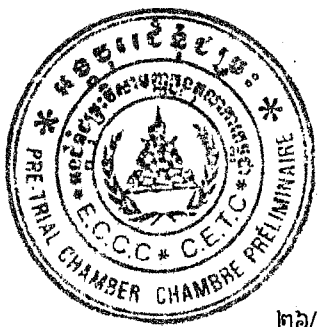
បន្ទាប់មក សហមេធាវីការពារក្តីបានសន្និដ្ឋានថា ភាគីអន្តរជាតិបាន “បំពានកិច្ចព្រមព្រៀងច្បាប់ បង្កើត អ.វ.ត.ក និងវិធានផ្ទៃក្នុងរបស់ខ្លួន”^{៨៧} ដោយសារភាគីនេះបានលាក់កំបាំងព័ត៌មានពីភាគី ជាតិ។

៤៤. សហមេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើងថា “គេអាចសន្មតថាបុគ្គលិកកម្ពុជានៅក្នុង កសចស មានការ យល់ដឹងច្រើនលើព្រឹត្តិការណ៍ដែលកើតឡើងក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ និងព្រឹត្តិការណ៍នៅ កម្ពុជាជាទូទៅ” ភាគីជាតិ “នាំមកនូវការយល់ដឹងដ៏សម្បូរបែបទាក់ទងនឹងប្រវត្តិសាស្ត្រ វប្បធម៌ និង នយោបាយរបស់កម្ពុជា”^{៨៨} ។ សហមេធាវីការពារក្តីបានអះអាងបន្ថែមថា “ដោយពិចារណាលើការ យល់ដឹង ពួកគេមានលក្ខណៈអំណោយផលក្នុងការស្វែងរកភស្តុតាងដោះបន្ទុក” ហេតុដូច្នោះ “ការច្រាន ចោលបុគ្គលិកកម្ពុជានឹងបង្កការអន្តរាយដល់ជនត្រូវចោទ”^{៨៩} ។ ម្ចាស់បណ្តឹងអះអាងថា សិទ្ធិដែលត្រូវ បានធានាដោយមាត្រា ១៤ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពរលរដ្ឋនិងសិទ្ធិនយោបាយ មាត្រា ៥(៤) នៃកិច្ចព្រមព្រៀង មាត្រា ២៣ថ្មី នៃច្បាប់បង្កើត អ.វ.ត.ក គឺ៖

“មានគោលបំណងការពារសិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទ ក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ ជាពិសេស ករណីនៅ អ.វ.ត.ក ជនត្រូវចោទមានសិទ្ធិក្នុងការឱ្យបុគ្គលិកកម្ពុជា និង បុគ្គលិក អន្តរជាតិស៊ើបអង្កេតលើរឿងក្តីខ្លួន”^{៩០} ។

៤៥. សហមេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើងថា ការបំពានលើសិទ្ធិជាមូលដ្ឋាននេះ នាំឱ្យលទ្ធផលនៃកិច្ចស៊ើប សួរត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ^{៩១} ។

^{៨៦} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ៣៥។
^{៨៧} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ៣៦។
^{៨៨} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ៣៨។
^{៨៩} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ៣៨។
^{៩០} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ៣៩។
^{៩១} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ៣៩។

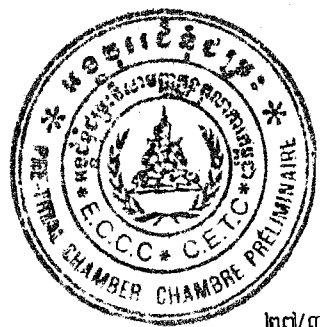
- ៤៦. តាមការពិនិត្យមើលមូលដ្ឋានពីមុន អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានរកឃើញថា សហមេធាវីការពារក្តីមិនបាន បង្ហាញភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីគាំទ្រការចោទប្រកាន់ក្នុងមូលហេតុរង (១) ដែលខ្លួនអះអាងថាមាន ការណែនាំក្នុងកិច្ចប្រជុំថ្នាក់ក្រីចែករំលែកឯកសារទៅឱ្យបុគ្គលិកជាតិនោះទេ^{៥២}។
- ៤៧. មូលហេតុបន្ទាប់បន្សំ (២) ផ្អែកទៅលើការចងចាំរបស់លោក Bastin អំពីការសន្ទនារវាងគាត់នឹង ចៅក្រម យូ ប៊ុនឡេង ដែលគាត់អះអាងថា ក្នុងការសន្ទនានោះ ចៅក្រមរូបនេះ “បានប្រាប់លោក Bastin ថា គាត់បានដឹងថាក្រុមថតខ្សែភាពយន្តបានអមដំណើរអ្នកស៊ើបអង្កេតក្នុងពេលចុះបេសកកម្ម បន្ទាប់ពីរឿងនោះបានកើតឡើងរួចទៅហើយ។ គាត់មិនបានឯកភាពលើកិច្ចការនោះទេ ហើយចៅក្រម Lemonde ក៏មិនបានពិភាក្សាជាមួយគាត់ដែរ”^{៥៣}។ បន្ទាប់មកលោក Bastin បាននិយាយថា ចៅក្រម យូ ប៊ុនឡេង បានប្រាប់គាត់ថា មិនមានកិច្ចព្រមព្រៀងរវាង អ.វ.ត.ក និងក្រុមថតខ្សែភាពយន្តទេ ហើយ “ខ្លួនលោកផ្ទាល់មិនដែលបានចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀង អនុញ្ញាតឱ្យក្រុមថតខ្សែភាពយន្តធ្វើការ ជាមួយ កសចស ឡើយ”^{៥៤}។ ទន្ទឹមគ្នារបស់សហមេធាវីការពារក្តីផ្អែកលើពាក្យចោមអាវាមក្នុង សេចក្តីផ្តេងការណ៍លោក Bastin ដែលគ្រាន់តែជាសំដីអះអាង ហើយមិនមែនជាអង្គហេតុដែលមាន ភស្តុតាងបញ្ជាក់ទេ។
- ៤៨. ហេតុដូច្នោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា សេចក្តីផ្តេងការណ៍ទី២ របស់ Bastin មិនបានផ្តល់ មូលដ្ឋានអង្គហេតុគ្រប់គ្រាន់ដែលបង្ហាញថាមានកំហុសនីតិវិធីឡើយ។ លើសពីនេះទៅទៀត អង្គបុរេ ជំនុំជម្រះបានកំណត់រួចហើយថា សេចក្តីផ្តេងការណ៍រួមជាសាធារណៈ ដែល កសចស បានចេញនៅ ថ្ងៃទី៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៨ គឺផ្ទុយពីការចោទប្រកាន់របស់សហមេធាវីការពារក្តីថា កសចស ខ្វែង គំនិតគ្នាលើបញ្ហានេះ”^{៥៥}។
- ៤៩. មូលហេតុបន្ទាប់បន្សំ (៣) ក្នុងមូលដ្ឋាននៃសំណើនេះ ផ្អែកលើការចោទប្រកាន់ថា ចៅក្រម Lemonde បានណែនាំថា មិនត្រូវឱ្យបុគ្គលិកជាតិមើលប្រព័ន្ធទិន្នន័យសាក្សីផ្ទៃក្នុង។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សំគាល់ ឃើញថា ក្នុងសេចក្តីផ្តេងការណ៍ទី២ របស់ Bastin លោក Bastin បញ្ជាក់ថា ៖

^{៥២} ដូចខាងលើ កថាខណ្ឌ៤០។

^{៥៣} សេចក្តីផ្តេងលើកទី២របស់ Bastin ទំព័រ៨។

^{៥៤} សេចក្តីផ្តេងលើកទី២របស់ Bastin ទំព័រ៨។

^{៥៥} សាលដីកាលើបណ្តឹងដិតចិត្តរបស់ អៀង សារី និង អៀង ធីរិទ្ធ កថាខណ្ឌ៦៣។

តាមពិត ទាំងចៅក្រម យូ ប៊ុនឡេង និងទីប្រឹក្សាច្បាប់របស់គាត់ [...] ត្រូវបានផ្តល់លទ្ធភាពឱ្យបើកមើល ប្រព័ន្ធទិន្នន័យសាក្សីផ្ទៃក្នុងភ្លាមៗបន្ទាប់ពីបានបង្កើតដោយ [...] ក្នុងឆ្នាំ២០០៧^{៥៦}។

សេចក្តីផ្តើមការណ៍ទី២ របស់ Bastin គ្រាន់តែបានចោទប្រកាន់ថា ចៅក្រម Lemonde បានប្រាប់ លោក Bastin អំពីការសម្រេចកំហិតលទ្ធភាពបើកមើលប្រព័ន្ធទិន្នន័យសាក្សីផ្ទៃក្នុង។ ការចោទប្រកាន់ នេះមិនមែនជាភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់ចង្អុលថាចៅក្រម Lemonde បានចេញសេចក្តីសម្រេចនោះជាឯក តោភាគីឡើយ។ សហមេធាវីការពារក្តីមិនបានផ្តល់មូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីគាំទ្រការចោទប្រកាន់ថា ភាគីអន្តរជាតិនៃ កសចស បានលាក់កំបាំងព័ត៌មានពីភាគីជាតិឡើយ។ សេចក្តីសម្រេចដែលរងការចោទ ប្រកាន់ថាកំហិតលទ្ធភាពបុគ្គលិកជាតិក្នុងការបើកមើលឯកសារនោះ គឺជាការសម្រេចផ្ទៃក្នុងដែលអាច ត្រូវបានធ្វើឡើងរួមគ្នារវាងសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទាំងពីររូបសំរាប់មូលហេតុផ្សេងៗ អង្គបុរេជំនុំ ជម្រះមិនយល់ឃើញថា នយោបាយពាក់ព័ន្ធនឹងលទ្ធភាពបើកមើលប្រព័ន្ធទិន្នន័យផ្ទៃក្នុងរបស់ កសចស អាចបង្កើតបានជាក់ហុសនីតិវិធីដែលធ្វើឱ្យអន្តរាយដល់ផលប្រយោជន៍របស់ជនត្រូវចោទឡើយ។

៥០. ហេតុដូច្នោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះសម្រេចបដិសេធចោលមូលហេតុទី៣ នៃសំណើសុំមោឃភាព។

ឃ. ការរំលោភលើការសម្ងាត់

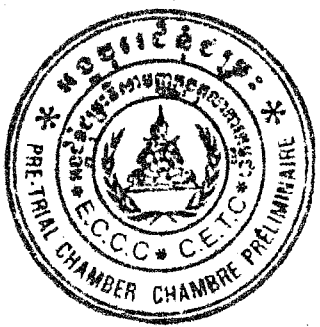
៥១. សហមេធាវីការពារក្តីបានផ្អែកលើសេចក្តីផ្តើមការណ៍ទី២ របស់ Bastin ហើយចោទប្រកាន់ថា វត្តមាន របស់ក្រុមថតខ្សែភាពយន្តឯកសារបារាំង គឺជាការរំលោភលើការសម្ងាត់។ សហមេធាវីការពារក្តី បានអះអាងថា “សាក្សីត្រូវបានគេថតរូបភាព និងថតសំឡេងយ៉ាងសម្ងាត់ ទោះបីជាគ្មានការយល់ព្រម ឬការអនុញ្ញាតពីសាក្សីរូបនោះក៏ដោយ”^{៥៧}។ សហមេធាវីការពារក្តីក៏បានប្រើសេចក្តីផ្តើមការណ៍ទី២ របស់ Bastin ក្នុងការអះអាងថាចៅក្រម យូ ប៊ុនឡេង មិនមែនជាភាគីនៃសេចក្តីសម្រេចដែលអនុញ្ញាត ឱ្យក្រុមថតខ្សែភាពយន្ត “ថតការសម្ភាសន៍សាក្សីជាសម្ងាត់”^{៥៨} នោះទេ ហើយបន្តថាក្រុមថតខ្សែភាព យន្តដែលនេះ ត្រូវបានផ្តល់អង្គការលេខរបស់មន្ទីរស-២១ ដែលមានឈ្មោះសាក្សី^{៥៩}។

^{៥៦} សេចក្តីផ្តើមរបស់ Bastin ទំព័រ១០។

^{៥៧} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ៤០។

^{៥៨} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ៥០។

^{៥៩} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ៤១ ដោយយោងទៅលើសេចក្តីផ្តើមការណ៍ទី២របស់ Bastin ទំព័រ៤ និង៦។ ២៨/៣២

៥២. នៅក្នុងសេចក្តីថ្លែងការណ៍ទី២ របស់គាត់ លោក Bastin បានបញ្ជាក់ថា ក្នុងពេលចុះបេសកកម្មក្នុងខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៨ គាត់បានទទួលព័ត៌មានពីបុគ្គលិកក្រោមបង្គាប់ថា ក្រុមថតខ្សែភាពយន្តបានអមដំណើរ អ្នកស៊ើបអង្កេត និងបានថតការសម្ភាសន៍សាក្សី។ លោក Bastin បានបញ្ជាក់ថា តាមសំដីរបស់ បុគ្គលិកក្រោមបង្គាប់របស់គាត់ សាក្សីរូបនោះមិនបានដឹងថាក្រុមថតខ្សែភាពយន្តនោះបានថតការ សម្ភាសន៍នោះទេ។ លោក Bastin បាននិយាយថា គាត់បានទៅជួបប្រធានក្រុមស៊ើបអង្កេតដែល ប្រធានរូបនោះបញ្ជាក់ថា គាត់បានទទួលព័ត៌មានពីចៅក្រម Lemonde និងប្រធានក្រុមទីប្រឹក្សាក្នុង ពេលនោះថា ៖

“ក្រុមថតខ្សែភាពយន្តបារាំងតែងតែអមដំណើរអ្នកស៊ើបអង្កេត ហើយមានកិច្ចព្រមព្រៀងជាលាយលក្ខណ៍ អក្សររវាង អ.វ.ត.ក និងក្រុមថតខ្សែភាពយន្តនេះ ដែលចែងថាក្រុមនេះអាចមានលទ្ធភាពក្នុងកិច្ចស៊ើបសួរ បាន”^{៩០០}។

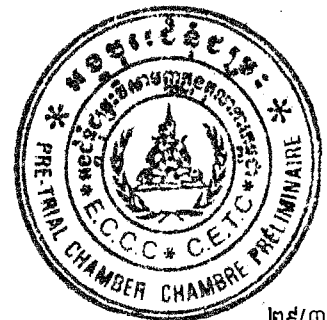
ដោយពឹងផ្អែកលើឃោបល់របស់ខ្លួនដែលបានបញ្ជាក់ក្នុងពេលថ្មីៗនេះ លោក Bastin បានបញ្ជាក់ថា ក្រុមថតខ្សែភាពយន្តនេះ មិនត្រូវថតការសម្ភាសសាក្សីទេ ជាពិសេសក្នុងករណីដែលគ្មានការអនុញ្ញាត ពីសាក្សី។ លោក Bastin បានរៀបរាប់ថា ប្រធានក្រុមស៊ើបអង្កេតបានពន្យល់ថាខ្លួនអនុវត្តតាមការណែនាំ របស់ចៅក្រម Lemonde និងទីប្រឹក្សាច្បាប់ក្នុងពេលនោះ ដែលជាអ្នកអនុញ្ញាតឱ្យក្រុមថតខ្សែភាព យន្តអមដំណើរអ្នកស៊ើបអង្កេតក្នុងពេលចុះបំពេញបេសកកម្មតាមមូលដ្ឋាន^{៩០១}។

៥៣. តាមសំដីលោក Bastin សហសេវិកផ្សេងទៀតមិនបានដឹងរឿងនេះទេ ប៉ុន្តែសហសេវិកម្នាក់ពិតជាបាន ចងចាំពីហេតុការណ៍ពីរដែលបានកើតឡើងមុនលោក Bastin ចូលធ្វើការនៅ កសចស។ ករណីទីមួយ នៅពេលប្រធានក្រុមទីប្រឹក្សាច្បាប់ បានណែនាំឱ្យសហសេវិកម្នាក់ផ្សេងទៀតបង្ហាញឯកសារក្នុងប្រព័ន្ធ ទិន្នន័យទៅក្រុមថតខ្សែភាពយន្ត និងករណីមួយទៀតគឺ នៅពេលដែលក្រុមថតខ្សែភាពយន្តដដែលនេះ ត្រូវបានផ្តល់អង្គការលេខរបស់មន្ទីរស-២១ដែលមានឈ្មោះសាក្សី^{៩០២}។ លោក Bastin បានរៀប រាប់ថា គាត់បានសំដែងការព្រួយបារម្ភពីហេតុការណ៍ដែលបានកើតឡើង ក្នុងពេលចុះបេសកកម្ម ក្នុង

^{៩០០} សេចក្តីថ្លែងការណ៍ទី២របស់ Bastin ទំព័រ៥។

^{៩០១} សេចក្តីថ្លែងការណ៍ទី២របស់ Bastin ទំព័រ៤-៥។

^{៩០២} សេចក្តីថ្លែងការណ៍ទី២របស់ Bastin ទំព័រ៥-៦។

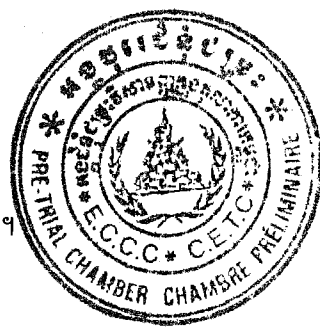
កិច្ចប្រជុំបុគ្គលិក កសចស ដែលចៅក្រម Lemonde បានចូលរួម^{១០៣}។ តាមសំដីលោក Bastin ថា គេបានសុំឱ្យបុគ្គលិកក្រោមបង្គាប់របស់គាត់ រាយការណ៍ពីអ្វីដែលបានកើតឡើងក្នុងពេលចុះបេសកកម្ម ជូនចៅក្រម យូ ប៊ុនឡេង^{១០៤}។ បន្ទាប់មក លោក Bastin បានចងចាំពីការប្រជុំមួយរវាងរូបគាត់ជាមួយ ក្រុមថតខ្សែភាពយន្ត ចៅក្រម Lemonde និងប្រធានក្រុមទីប្រឹក្សាច្បាប់ ដែលមានការពន្យល់ថា កំណត់ ត្រាវីដេអូ និងខ្សែអាត់សំឡេងនៃការសម្ភាសសាក្សី នឹងត្រូវប្រគល់ជូនផ្នែកគ្រប់គ្រងតុលាការ “រក្សា ទុកជាឯកសារ” ហើយ “ផ្នែកគាំពារការពារក្តីបានទទួលការណែនាំ ព័ត៌មាន និងបានព្រមព្រៀង លើអ្វីដែលបានកើតឡើងហើយ”^{១០៥}។

៥៤. សហមេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើងថា វត្តមានរបស់ក្រុមថតខ្សែភាពយន្តនេះបានបំពានលើវិធាន ៦០(២) នៃវិធានក្នុង ដែលបានចែងថា “លើកលែងតែការធ្វើការតទល់គ្នា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ត្រូវស្តាប់ចម្លើយសាក្សីដោយគ្មានវត្តមានជនត្រូវចោទ ភាគីដទៃទៀត ឬមេធាវី នៅទីកន្លែងណាដែល អាចរក្សាការសម្ងាត់បាន”^{១០៦}។ សហមេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើងដែរថា វិធាន ៥៦(១) នៃវិធាន ក្នុងត្រូវបានបំពាន ដោយសារវិធាននេះបានចែងថា “ការស៊ើបសួរមិនត្រូវធ្វើឡើងជាសាធារណៈ ឡើយ”^{១០៧}។ វិធាន ៥៦ (២)(ខ) ចែងថា “សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតអាច៖

ក្នុងកាលៈទេសៈពិសេស ផ្តល់ការអនុញ្ញាតដោយរួមគ្នាដល់សារព័ត៌មាន ឬអ្នកដទៃទៀតដែលមិន មែនជាភាគីឱ្យចូលរួមដោយមានកម្រិតនៅក្នុងកិច្ចស៊ើបសួរ ដោយការចូលរួមនេះត្រូវស្ថិតនៅ ក្រោមការត្រួតពិនិត្យដ៏តឹងរឹងរបស់ខ្លួន និង បន្ទាប់ពីបានសួរយោបល់របស់ភាគីនៅក្នុងកិច្ចដំណើរ ការនីតិវិធីនេះ។ ក្នុងករណីមិនគោរពទៅតាមលក្ខខណ្ឌណាមួយដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត តម្រូវ វិធាន ៣៥ ដល់ ៣៨ ត្រូវយកមកអនុវត្ត”^{១០៨}។

សហមេធាវីការពារក្តីបានអះអាងថា អនុវិធាននេះនឹងអនុញ្ញាតឱ្យមានការលើកលែងពីវិធានទូទៅស្តីពី ការរក្សាការសម្ងាត់ តែក្នុងករណីដែលសហចៅក្រមទាំងពីររូបសម្រេចរួមគ្នា។ សហមេធាវីការពារក្តី

^{១០៣} សេចក្តីថ្លែងការណ៍ទី២របស់ Bastin ទំព័រ៧។
^{១០៤} សេចក្តីថ្លែងការណ៍ទី២របស់ Bastin ទំព័រ៧។
^{១០៥} សេចក្តីថ្លែងការណ៍ទី២របស់ Bastin ទំព័រ៨។
^{១០៦} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ៤២ ដោយយោងទៅលើវិធាន៦០(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។
^{១០៧} វិធាន៥៦(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។
^{១០៨} វិធាន៥៦(២)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

ក៏បានលើកឡើងដែរថា ដោយសារក្រុមថតខ្សែភាពយន្ត “មិនពាក់ព័ន្ធនឹងភារកិច្ចតុលាការ”^{១០៤} ការផ្តល់ ព័ត៌មានសម្ងាត់ទៅឱ្យក្រុមនេះ គឺជាការបំពានលើមាត្រា ១៩ នៃក្រមសីលធម៌ចៅក្រមកម្ពុជាដែល ចែងថា “ការប្រើប្រាស់ព័ត៌មានសម្ងាត់ដែលចៅក្រមទទួលបាន ក្នុងគោលបំណងដែលមិនពាក់ព័ន្ធនឹង ភារកិច្ចតុលាការ ឬអយ្យការ ត្រូវបានហាមឃាត់”។

៥៥. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សំគាល់ឃើញថា សេចក្តីផ្តើមការណ៍ទី២ របស់ Bastin បានរៀបរាប់ពីព័ត៌មានបន្ត ពីបញ្ហានានាដែលគាត់បានដឹង ជាញឹកញាប់ពីព័ត៌មានទាំងនោះជាពាក្យចោមអាវ៉ាមដែលចេញពីពាក្យ ចោមអាវ៉ាម។ ភស្តុតាងដែលបញ្ជាក់ពីអ្វីដែលបានកើតឡើងក្នុងពេលចុះបេសកកម្មនោះ គឺជាព័ត៌មាន ដែលលោក Bastin បានដឹងដោយផ្ទាល់ មិនមែនជារឿងរ៉ាវដែលគាត់បានឮពីបុគ្គលិកក្រោមបង្គាប់ របស់គាត់ ពីសមាជិកផ្សេងទៀតនៃបេសកកម្ម ពីប្រធានក្រុមស៊ើបអង្កេត ឬពីប្រធានក្រុមទីប្រឹក្សាច្បាប់ ក្នុងពេលនោះទេ។ មានការអះអាងដែលផ្អែកលើសេចក្តីផ្តើមការណ៍របស់លោក Bastin ថា គេបាន តម្រូវឱ្យបុគ្គលិកក្រោមបង្គាប់របស់គាត់រាយការណ៍ជូនចៅក្រម យូ ប៊ុនឡេង ហើយផ្នែកគាំពារការការ ពារក្តីបានទទួលព័ត៌មានពីហេតុការណ៍នោះហើយ ប៉ុន្តែមិនមានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់គាំទ្រការអះអាងនេះ ឡើយ។ ជាពិសេសទៅទៀត ការផ្តល់អង្គការលេខមន្ទីរស-២១ ទៅឱ្យក្រុមថតខ្សែភាពយន្តបានកើត ឡើងមុនពេលលោក Bastin ចូលធ្វើការ ហើយរឿងដែលគាត់ដឹងនោះគឺកម្រិតត្រឹមតែអ្វីដែលសហ សេវិកម្នាក់ទៀតបានឮ ឬបានជឿជាក់តែប៉ុណ្ណោះ។ អាស្រ័យហេតុនេះ មិនមានភស្តុតាងបញ្ជាក់ថា ចៅក្រម Lemonde ពិតជាបានណែនាំផ្ទាល់បែបនោះឡើយ។ ដូចបានបញ្ជាក់ខាងលើដែរ ភស្តុតាង របស់ Bastin ត្រង់ចំណុចនេះ គឺជាពាក្យចោមអាវ៉ាមដែលចេញពីពាក្យចោមអាវ៉ាម ហើយមិនមែន ជាភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់សំរាប់គាំទ្រការចោទប្រកាន់នេះទេ។

៥៦. ហេតុដូច្នោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះសម្រេចបដិសេធមូលហេតុចុងក្រោយនៃសំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាព។

^{១០៤} សំណើសុំឱ្យធ្វើមោឃភាពកិច្ចស៊ើបសួរ កថាខណ្ឌ៤៥។

យោងលើសំអាងហេតុទាំងអស់ខាងលើ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានសម្រេចដូចសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន ដែល
បានប្រកាសកាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១០។

ដោយអនុលោមតាមវិធាន ៧៧(១៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង សាលដីកានេះចំពោះឆ្នាំ១៩៩៩។

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី២៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១០ ៗ

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ

[Signature]
Rowan DOWNING

[Signature]
នីយ មុន

[Signature]
Catherine MARCHI-UHEL

ហួត តុដ្ឋិ ប្រាក់ ភីមសាន